

מזל התאחדותנו

יוצא לאור

ע"י התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

בני ברק - אלעד

כ"ה אדר תשס"ט

ויקהל פקדי - החודש

שנה י"ג גליון תר"ב

הזמן העניינים

לקח טוב.....עמוד ג'
שבת בשבתו.....עמוד ה'
דבש תמרים.....עמוד ו'
בשפתי צדיקים.....עמוד ט'
פרפראות לחכמה.....עמוד י"א
והרשת וחקרת.....עמוד י"ב
פניני התורה.....עמוד ט"ו
חוקים להורותם.....עמוד י"ז
הילולא דצדיקא.....עמוד י"ח
דבר בעתו.....עמוד כ'
משולחן מלכים.....עמוד כ"ה

וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתון לה'

שני בנים מחוננים היו לו לעשיר אחד שגרו במדינת הים, אחד היה עשיר וחשניהה עני ואביון, כעבור שנים רבות אשר לא ראו את פני אביהם, שלח האב אגרת לדבן העשיר ובישר לו שגומד בקרוב לעשות פנידה גדולה לכלל אודכיו ומכיריו, ונכספהוגם כלתה נפשו לראות את בניו ואחוביו, על כן הוא מזמין את בניו וקיריו הגרים במורת לבוא ולחשתתף בשמחת המללות, ופקד עליו שיביא עמו גם אחיו העני, וביקש ממנו לכל יוסדך בהוצאות כי כל ההוצאות אשר יעשה עבור כבודו ישלם לו.

תכיף כאשר התקבל האגרת בידי העשיר, מיד הלך וסובב משוקים וסחנות קסה לעצמו בגדים יקרים ובפוארים, והתכונן להנסיקה ברוב פאר ודדר, לפני צאתו לדרך נזכר בבקשת אביו שיביא אתו גם אחיו העני, ותכיף שלח שלחיים שימדרו לדביא אליו את אחיו, ובבואו ציוה עליו במהירות ובדפוח לעלות על המרכבה, ויצא לדרך.

כאשר התקרב העגלה למחוז הפצם ליד בית אביהם, נשמע תקול בבית אביהם ששני בניו הגיעו, ומיד יצאו לקראתם כל בני תעירה לקבל האורחים החשובים, הראשון יחד מהמרכבה הבן העשיר משהוא לבוש בבגדי הוד ודדר, ואחר כך יצא אחיו מלומש בבגדים קדועים, וכשאמרו להם שגם הוא בן הגביר ומקום מטריו בעיר מטריו אדוג ויתמהו איש לאחיו למראה עיניהם.

אחרי שעבר הסעודה הגדולה, אמר בן העשיר לאביו לאאוכל להתעכב ולשהות עוד כאן, כי ממחר אני לחזור לעירי ולעסקי המרובים, ויאמר לו האב בני קדי סג לשלום ואין מעכב בעדך, לשמע הדברים הללו נפלו פניו בן העשיר, ובליט בריה פנה ואמר לאביו, הנה החשבון של ההוצאות הגדולות שדיו לי, כך וכך עלו הבגדים שלי, עוד סכום עבור הוצאות דדר, ויען אביו ויאמר לו, איני דייב לשלם לך מאומה, מען הבן בלחט הלא הבטחת לי בכתבך שתשלם את כל מה שהוצאתי לכבודך.

נענה האב ואמר: ישמעו אנדך מה שפיך מדברות, הלא בעצמך קראת שהבטחת לך שכל ההוצאות אשר תעשה "לכבודי" אשלם לך, אבל כל מה שקנית לא קנית לכבודי אלא לכבודך, וראיה לדבר שאם באמת נשית לכבודי, האך לא חסת על כבודי ולא זכרת את אדוך תעני לדבשו כראוי? הרי הבאת אותו לסאן ערום ויחף, לבוש קרעים ובליי סרבות, ולא חשבת איזה עגמת תפסת תהיה לי מכך, ומה לך איפוא כי תודיש ממני שאשלם לך אותך.

עפ"י מושל זה מסאר דמוגיד מדובנא, הנה הקב"ה כתב אגרת אל האדם שכל ההוצאות שעשה האדם למען כבודו ית' מעונג שבתו ויח' אתהכל ישלם לו, כדאיתא בגמרא (מצהט): "כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה, הוין מהוצאות שבתות וימים טובים", אם כן מוטלת החובה על האדם להשתדל שתהיה ההוצאה לכבוד ולתפארת אביו שבשמים. תפי"ז"פ" בספה"ק וביום השביעי היה "לכם" קודש, על דרך לכס לכל צרכים (ביצה כה) רומז שגם תענותי הגשמיים ביום השבת היו לשם שמים בבחינת קודש, "שבת שבתון לה'".

להכנסת מודעות, ברכות מזל טוב,

הנצחת שם, לעילוי נשמת

ולכל שאר עניי המערכת

הארות והערות וכדו'

אפשר לפנות

להר"ר יושע פאליק שווארץ הי"ו

011-972-527617061

CENTRAL INSTITUTIONS
OF SATMAR

KIRYAS JOEL - BNEI BRAK

מרכז המוסדות דרבינו יואל
מוסאטמאר

קרית יואל - בני ברק

אבל יחיד עשי לך

בצער רב וביגון קודר ומתוך קירבה נאמנה ומסורה, מבכים אנו מרה, את פטירתו של ידידינו וידיד קהילתינו, האי נדיב ושוע מגדולי בעלי צדקה בדורינו, אשר חי תומך נלהב בלב ובנפש לטובת מוסדותינו, לבו חי ער וחם לכל דבר שבקדושה, הטיב לכל מבקש ברוח נדיבה ובנהורא נפישא, שקד על דלתי התורה, תמים בדרכיו וחסיד במעשיו לעבודת הבורא

הרבני החסיד החשוב והמרומם

מוה"ד עזריאל ב"ר שעהר ע"ה

עמוד התווך של מוסדותינו הק'

אשר שבק חיים לכל חי ונסתלק לשמי מרום
לדאבון לבניו ולב כל בית ישראל

- וי להאי שופרא דבלי בארעא -

ושגורה בזה תנחומינו הכנים והנאמנים בשם קרוב לאלפיים כ"י חניכי מוסדותינו

לכבוד בניו ואחיו החשובים שיחיו

כאו"א בשמו הטוב יבורך

ויה"ר שיקוים במהרה ובלע המוות לנצח ומהח חי' דמועה מעל כל פנים עדי יקיצו וירננו שוכני עפר
בביאת משיח צדקינו ומלכינו בראשינו בב"א.

המתאבלים מרה בכאב ובדמעה

משה חיים ווייס זצ"ל, יוסף יהושע גרין, יצחק ברוך אילאוויטש, גרשון כהן, פסח ראטה,
יקותיאל יצחק בראך, יחזקאל ראטער, צבי יודא ווייס

לכה טוב

ליקוטים יקדים, מפי סופרים וספרים, ע"ד מוסר וחסידות נאמרים

כמו"ש תורה מנינא ומצלי וכו' ותן לחכם
ויהכים עוד. (יגל מדה אפרים)

☆

**ותכל כל עבדת משכן אהל מועד
ויעשו בני ישראל וכו'.** אני יודע מה
מלמדינו כל הפסוק. ונראה דמלמדינו דעת
איך הבא לטהר מסייעין אותה, וכל מה
שהתשוקה מתרבה בעשיית מצוה השי"ת
מסייע לו לגמור המצוה, הגם שהוא כמעט
מן הנמנע, השי"ת עוזר לו, ומשמיענו זה
הפסוק דמלאכת המשכן היה מן הנמנע,
למין האנושי שתעשה על ידו, וכבר ידעת
שכמה וכמה עניינים היו דרך נס כמו
הכריח התיכון וכיוצא (בראשית רבה צה, ד)
רק להיות גודל תשוקתם לקיים רצון
יוצרים, עשו מה שהוא בחוקם וכחם,
והאמינו בה' ובטחו בישועתו, ועידו
נמרצה העשייה וזה שאמר ותכל כל עבודת
כו' ותכל מלשון (תהלים טז) כלתה נפשי
שכל עבודת המשכן היה בתשוקה רבה,
וע"י כדויעשהו בני ישראל ככל וגו'.

(אגרא דלה)

☆

**כתפת עשו לו חברת על שני קצותיו
חבר,** איתא בספר עוללות אפרים (פאטר
קפ"ה דלה) אדם שנאחז בסבך בקרני יצר
הרע, ודרכה לפשוט עד מאד ורוצה לשוב,
הנה רפואתו הוא לשוב לקצה האחרון של
חסידות, ויתמיד בה זמן מה, אחר כך ישוב
קו לקו עד אשר בא אל המיצוע, בסוד
(שמות ט, נה) והכריח התיכון מכריח מן
הקצה אל הקצה, עיין שם בראש השנה,
ואפשר זה רימוז גססן באמרו כתפת עשו
לו חבורות, רצה לומר כאשר יקרה שהכת
של לילית הרשעה נתחברו לאדם רחמנא
ליצלק, והיא בנימיטריא פת וזה אמר
כאשר 'כת-פת' רצה לומר כת של לילית
הרשעה 'עשו לו לאדם' חבורות' בהסתם
ופיתויים, הנה רפואתו הוא ללוג ולקפוץ
'על שני קצותיו' דייקא היינו לתפוס בקצה
אחרון של חסידות, או 'חבר', ודאי יתחבר
אדם בשורשו הקדוש.

**והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
לעושת אתה והוהה,** התורה הק היא
נצחיות שמלמדת את האדם לילך בדרכי
התשובה, ותיבת המלאכה הוא מלאכת
התשובה, למשל כשאדם הולך סמוך לבור
ונפל רחמנא ליצלק וניזק ואחר כך נתרפא,
ועל ידי זה ישמר מאוד שלא ילק אפילו
רחוק מן הכור מעט רק בהרחק גדול, כך
האדם אפילו כשעושה תשובה כדבעי,
צריך להרחיק את עצמו יותר מזה הדרך
שהיה נכשל בה בהרחק יתירה, וזה פירוש
הכתוב, והמלאכה, היינו מלאכת התשובה
היתה דים לכל המלאכה לעושות אותה,
היינו לעושות תמיד מלאכת התשובה
בהרחק יתירה, והוה תיבת והוה שגם
צריך ליישב את עצמו מאוד תמיה אפילו
כשעושה מצוה כהוגן, אם עשה כהוגן,
וכשנהג כך הוא במדת התשובה טוב לו
לבריאת הנשמה והגוף. (מים רבים)

☆

אלה פקודי המשכן משכן העדות,
ו"ל כי משכן לשון המשכה היינו כשתרצו
לפקוד את המשכה היינו שהמשכת
בחזיתך כידוע או סגולה גדולה להכרה
בדברי תורה, ותיכף אחר התפילה ילמוד
אף דבר מועט וזהו פ"י פקודי המשכן
הפקדת המשכה שאתה ממשיך בתפלה,
משכן העדות תחבר עם דברי תורה
שנקראת עדות, ולא יפנה תיכף לגשמיות
כי אז קרוב הוא להכשל דהו, כי הקליפות
מתקנאים בו ושומרים צעדיה, אך אם לומד
תיכף תורה מחבר התפלה עם התורה
ומשם יתפרדו כל פועלי און, כמאמרם ו"ל
ובני רשע יגביהו עוף ואין עוף אלא תורה
ואין רשע וכו' או להיפוך וכו', וזהו אשר
פקד על פי משה עבודת הלוים, פ"י מפני
מה אני מצוה אותך כך ולמה כך קנאתם,
ותירץ עבודת הלוים היינו המלוים עצמם
להקב"ה בדביקות ולויה, דרכם כך הוא
להעלות הניצוצות הק' ממקום שירדו, ולכן
צריך לחבר עצמו בדברי תורה, והיא
מנינא ומצלי מן הקליפות המתקנאים בו

**ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
ויאמר אליהם אלה הדברים אשר
צוה ה' לעשות אותם ה' וכו' וכן
השביעי קודש יהי לכם,** וי"ל דאיתא
בילקוט בכל התורה לא נאמר ויקהל רק
במצות שבת משום שצוה הקב"ה
למרע"ה שיקהיל קהלות ברכים בשבת
וידרוש לפניהם התורה ומצותי, והנה
אמרו חז"ל (סנהדרין יב:) כל המלמד את בן
חבירו תורה כאלו ילדו שנאמר ואת הנפש
אשר עשו בחרן, וז"ש אלה הדברים אשר
צוה ה' 'לעשות אותם' דהיינו שצוה
לעשות אותם מלשון אשר עשו בחרן,
דהיינו ע"י שיקהיל קהלות וילמדם תורה
יחשב כאלו הוא בראם ועשאם.

(משמרת אלעזר)

☆

וכל חכם לב בכם יבואו ויעשו,
ונראה בדרך רמז דהנה כבר נודע אם כי
היות עשיית המצוה תלוי בכוונת הלב,
ומחשבת הקדושה אשר לכל מצוה
פרטיות, בכל זה לקיים המצוה במחשבה
לבד אי אפשר, כי מחשבה מוציא מידי
מחשבה, ומתרה תבא מחשבה אחרת
ומבטלה, לכן לא יתכן בלתי עשיית
המצוה בפועל ממש, ומעשה מוציא מידי
מחשבה, ונמשך מחשבתו אחר המעשה,
כאשר יצאה מכה אל הפועל נעשה רושם
וקיום להמחשבה טובה כל תמונת נצח,
וזה שאנו אומרים בקיום המצוה "אשר
קדשנו במצותי" פירוש על ידי שמצונו
לעשות המצוה בפועל בזה קדשנו להיות
קיום לקדושת המחשבה של המצוות ביתר
שאר יותר עוה, כי כן עולם הזה הוא עולם
המעשה, וזה שאמר הכתוב וכל חכם לב
בכם פירוש חכם לב הוא חכמה ובינה רצה
לומר כל אשר יעשה רוח ה' ממרום עליו
במחשבה טובה בחכמה ובינה אשר
במוחו, יבואו לעשות המצוה בפועל
ויעשו במעשה ממש, ולא תשאר
המחשבה לבדה רק יוצאנה לאור מיד,
ודבר אלקינו יקום לעולם. (תפארת שלמה)

צדקת רבי מאיר בעל הנס

כולל עצי חיים

ב"ב

ארץ הקודש תובב"א

אלקא רמאיר עננו

לן יאות למבכי

בלב קרוע ומורתח עד עמקי נפשינו, מבכים אנו בשם רבני ולומדי כוללנו, את הסתלקותו לשמי מרום של ידידנו וידיד כל בית ישראל, רדף צדקה וחסד למען הפרט והכלל, מעשי חסדו וצדקותיו חובקות זרועות עולם בכל קצוי תבל, בונה ומקים עולמות של תורה, הטיב לכל מבקש ביד רחבה וברוח נאמנה ומסורה, חי מסור ומקושר בלב ונפש לטובת מוסדותינו וכוללנו המעטירה,

הרב החסיד ירא ושלם רבי עזריאל שעהר ז"ל

מראשי קהילתנו הק' בעיה"ב לאנדאן יע"א

אשר נלב"ע לדאבון כל בית ישראל

ברם זכור אותו האיש לטוב על אשר זכה להיות פעמודי התווך של כוללנו הפעטירה, והזיל זהב מכיסו להחזקת התלמידי חכמים לומדי הכולל ההוגים בתורה, ושימש לנו ככריח התיכון ברוח נדיבה ומסורה, ועתה יבוא זכרוננו בהיכל ה' לטובת נשמתו, והלך לפניו צדקתו.

ובשם לומדי כוללנו, אנו משגרים בזה את תנחומינו, מעומקי לבבינו

לבנינו ולאחיו החשובים שיחיו

וכל המשפחה הנכבדה

תנחומינו הנאמנים ישעשעו נפשכם, ובמעשיו הטובים תמצאו ניחומכם, ויליץ יושר בעדכם, שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולכם, ששון ושמחה ושיגכם, ונס יגון ואנחה מאתכם, עדי נזכה לראות בנחמת ציון בביתא גוא"צ במהרה.

החוזמים בצער וביטון

הנהלת הכולל רבנן ותלמידיהון

שבת בשבתו

אמרות קודש בענייני שבת ואמרים על פרשת השבוע ערוכים וסדורים

כל אחד זוכה שיהיו דיבוריו קודש

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם. ויש לומר בדרך רמז כי גבי ציבור נעשה מנייחא דשב ואל תעשה דשבת קודש עשייה בעבודת הקרבנות, וזה יהיה לכם קודש.

גם יש לומר כל עדת וכו' וביום השביעי וכו', כי בשבת קודש כל אחד ואחד מבני ישראל יכול לזכות שיהיו דיבוריו קודש, ועל ידי זה הדיבור ידיה קעבד מעשה, מה שאין כן בחול רק השרידים אשר ה' קורא הם ומקדשים דברי פיהם, והם בגדר לא יחל דברו (במדבר ל ג) מה שאין כן רוב עם בני ישראל ישראל צריך להיות מלאכה במעשים טובים בפועל בחול אצלם, אך שבת קודש שוה לכולם לטובה. (מחזה אברהם)

עונג שבת יהי' קודש לשם מצוה

אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קודש. הנה אמרנו זצללה'ה פ' הכ' בזה עפי"ד הש"ס ברכות (דף לה) בזמן שישראל עושים רצונו של מקום מלאכתו נעשית ע"י אחרים עיי"ש, וזה שאהמ"כ אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות, שתקימו את אשר צוה ה' לעשות ושתה' עושים רצונו של מקום, ואז ששת ימים תעשה מלאכה ושתה' מלאכתך נעשית ע"י אחרים, וזה שמסיים וביום השביעי יהי' לכם קודש, וזה נודע מ"ש הרמ"א (בא"ח סי' רצ) דמי שעוסק בחול ובתורה ובעבודה מותר לו לענג עצמו בשבת באכילה ושת' ומי שעוסק בחול במלאכתו הוא ירבה בשבת בתורה ועבודה עיי"ש, והנה לכ"ם נקדא אכילה ושת' כדאמר' בש"ס (פסחים סי' כ) כ"ע מודים בשבת דבעינן נמי לכם, וזה י"ל המשך הפסוק בזה שההירה תורה למי שעוסק בחול בתורה ועבודה שמוותר לו לענג עצמו באכילה ושת' בשבת, אעפ"כ לא יאכל וישתה כדי למלאות תאונו רק יהי' קודש לשם מצוה כדי לקיים מצות עונג שבת, וזה י"ל שהאמ"כ ששת ימים תעשה מלאכה, שבחול אתה עוסק בתורה ועבודת הש"י ומלאכתך נעשית ע"י אחרים, וביום השביעי יהי' לכם, הלכ"ם שהוא אכילה ושת', קדש, לא לשם תאוות הגוף רק לשם שמים וכאמור, עכתדה"ק. (תפארת בינים)

לא יכעס בשבת

לא תבערו אש בכל משפתיכם ביום השבת. וכל הכעס בשבת, עובר על לא תבערו אש של גיהנם, אלא יהי' בנייחא ובהרחבת הלב ובשמחה. (שולחן השעור קאמארא סי' רמ"ב ס"א)

שבת מסוגל לרפואה

ויצו משה ועבדיו קול במחנה. וזה בגמ' (שם דף צו:) גמר בגזירה שוה דבשבת הוה קאי עיי"ש, ולפי זה יתכן כאן הרמז שהניחו קדמונינו על הפסוק משה ידבר והאלקים יענו בקול,

על פי דברי הגמרא (שבת י"ב) הנכנס לבקר את החולה בשבת, אומר שבת היא מלועזק ורפואה קרובה לביא, וזה מש"ה ידבר, שנטריקון הוא ש'בת היא מ'לועזק, ואם מדבר כן, אז והאלקים יענו בקול, שנטריקון ר'פואה ק'רובה ל'ביא. ומאחר שהפסוק שלפנינו קאי בשבת, יתכן הרמז כאן, ויצו משה שנטריקון ש'בת היא מ'לועזק, ועל ידי זה מעוררין ויעבדו קול' שמכריזין על החולה בשמים ורפואה קרובה ל'ביא. (קדושת ציון)

שבת קודש היא במקום המקדש

אלה פקודי המשכן. ונראה לי על דרך הרמז, דתה המשק והמקדש על עונות עמו בני ישראל היה מכפר תמיד, כמאמר חכמינו ז"ל (מד"ר כא כא) שמעולם לא לן אדם בירושלים וחסא בידו, כי תמיד השחר היה מכפר על חטאים של הלילה, ותמיד של בין הערבים על חטא היום. וזה עתה בעוה"ר שחרב בית המקדש, על כן נתן לנו הקדוש ברוך הוא מתנה טובה ששבת קודש הוא במקום המקדש, כמאמר חכמינו ז"ל (שבת ק"ה) כל שומר שבת כדת מחללו את מחללו אלא מחול לו, וכל השומר שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה כדור אגוש מוחלל לו, ואם כן בעין אותה הפעולה שהיה מקדש עושה, בזמן האת שבת קודש פועל הפעולה הזאת, על כן צריכים אנחנו להמתין על מחילת החטאים כל ימי השבוע על יום שבת קודש. וזה מרומז בכאן, כי אלה רמזו על שבת קודש, כי ראשי תיבות אל"ה אות היא לעולם, או לעשות את השבת, את השבת לדורותם, וכולם מרומזים על שבת קודש, וזה אלה, רצה לומר שבת קודש המרומז באותיות אלה, בא לתקן פקודי המשכן, ורצה לומר החסרון המשכן מה שהמשכן חסר לנו בעוה"ר, כי היה לכפרת עונותינו, עכשיו שבת קודש מתקן. (רבי הודב)

בשביל חילול שבת נחרב הבית

אלה פקודי המשכן וגו'. נ"ל דאח"ל (שבת ק"ט) אמר אביי לא חרבה ירושלים אלא בשביל שחללו בה את השבת. וזה בירושלמי (שבת פז:) למדו רבנן דקסרי מתיבתא אלה ל"ט מלאכות דשבת [א' חד, ל' תלתין, ח' תמניא שלא מתמנעין רבנן למדרש ה' לח' דרי ל"ט], וידוע דפקודי לשון חסרון הוא דכך ולא נפקד ממנו איש וכ' רש"י שם ולא נחסר, ולפ"ז י"ל דהודיע לנו הכ' אלה ר"ל עבור הל"ט מלאכות, הרמזים בתיבת אלה, שעברו ישראל בשבת עליהן, פקודי המשכן משכן נחרבו בתי המקדשות ונחסרו ונתמשכנו ב' פעמים. (זכור ושמו)

כל אחד ואחד יכול להעלות ממדריגה למדריגה

ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל, פ' ביום שבת קודש שמסתלקים הקליפות מעל משכן העדות דהיינו השכנה לנוקבא דתהום רבא, אי יסעו בני ישראל כי כל אחד יוכל להרגיש גדלות המוחך ויכול לנסוע ממדריגה למדריגה בקדושה עליתה כ"א לפום דרגא דילי'. (קרבן העני)

בית המדרש דחסידי סאטמאר "בית יהוסף"

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א
זכרון מאיר - בני ברק

וי להאי שופרא דבלי בארעא

בצער רב וביגון קודר מבכים אנו מרה, את פטירתו של האי גברא רבא ויקירא, רדף צדקה
וחסד תדירא, הוויל זחב מכיסו למוסדות הק' בארה"ק הדוגלים על החינוך המהורה,
ובמיוחד שימש כעמוד התווך למוסדותינו המעטירה, הוא הגבר הוקם עולה של תורה,
זכה לסייע בידינו בכניית והרחבת בית מדרשינו המפוארה,

האי נדיב ושוע הנגיד החסיד המרוזם
טהור לב ונקי כפים

רבי עזריאל ב"ר מרדכי שעהר זל"ה

מראשי ופארי קהילתינו הק' בעיה"ב לאנדאן יע"א

**ושגורה בזה תנחומינו הכנים והנאמנים
לכבוד בניו ואחיו החשובים
והנכבדים שיחיו**

תנחומינו הנאמנים ישעשעו נפשיכם, ונס יגון ואנחה ישון ושמחה ישיגוכם,
וזכות החוקת תורה ותפילה יגן עליכם, וימליץ טוב בעדיכם, שמעתה ועד עולם
ישמע אך קול ששון באהליכם, אכי"ר.

החותמים בצער ובכאב
אליעזר פאלאטשעק שלמה זלמן דאסקאל
בשם מתפללי בית המדרש

מגזרים יקרים, מבאר חפרוה שרים, רבותינו הקדושים עצי התמרים

רבש תמרים

החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה ואפ"ל עפ"י משיב הייטב פנים לפרש הפסוק ולקחתם לכם ביום הראשון כי מלת לכם מורה להנאתכם ומוכתכם, ולכאז קשה אך אמר ולקחתם לכם להנאתכם והלא אמרו חז"ל אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס, ותירץ עפ"י מ"ש הרמב"ם ח"ל כל העוסק בתורה ומצות כדי לקבל שכר או כדי שלא תניע אליו הפורעניות הרי זה שלא לשמה, וכל העוסק בה לא ליראה ולא לקבל שכר אלא מאהבת אדון כל הארץ הרי זה לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה, לפיכך כשנלמדים את הקטנים והגשמים וכלל עמי הארץ אין מלמדין אותן אלא לעבוד מיראה ולקבל שכר, עד שתתברר דעת ויעבדהו מאהבה. ובוה פ"י בייטב פנים ולקחתם לכם להנאתכם ביום הראשון לרמוז על יום חגן ראשון של הכניסה לעבודה בעוד שהשכל קמ' מהכיל עבודה שלא עי"מ לקבל פרס אבל אחר זמן שתתברר הדעת ודאי צריך שיעבוד שלא עי"מ לקבל פרס אליו רק מאהבת חשיית, עכ"ל. ובה אפ"ל החודש הזה לכם, שנתבשרו ישראל שהיה החודש הזה של ניס לכם למוכתכם, כי בניס נגאלו ובניסן עתידין להגאל, כמ"ש במדרש שניסן ראש לתשובה, זה מאה"כ החודש הזה לכם ראש חדשים, שהוא ראש לתשובה ולהנאתכם ולהשיב אתכם, ואמר הכתוב עוד ראשון הוא לכם שהכוונה זו של לכם להנאתכם הוא רק לראשית ההתחלה וביססה לעבודה, אבל העיקר לחשתול שיתרבה כבוד שמים. (דברי יואל)

בפיט ראשון הוא לכם לפסח עליכם להתקדש בתוככם נראה על פי דברי אי"ז זל"היה בישמה משה (פי שמות) אחא דאיתא במדרש (ויק"ד פ"ד ס"ו) שדעת האומות שישאלו במלך ברוב לביהו, והנה דוע (כתובות טו) דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי ואינו כמל ברוב, ועל כן אם ישראל יושבין במקום אין חשש בשול ברוב, דכל קבוע כמחצה על מחצה, אבל לאחר שגלו הוי נידון, ואיכא חשש שיוכזרו ברוב, אך באמת גם זה אינו חשש, דהא מצינו דאחד מישראל שקול כנגד כמה וכמה, וכמו משה שקול כנגד כל ישראל (מכילתא יתרו פ"א) וק דור המדבר שכל אחד מהם היה שקול כאף איש, ואם כן אין בריה יכול לידע משקל החשיבות של ישראל, ומכל שכן נגד העכו"ם והפחות מישראל שקול נגד כולם, וראה לה ממה דאיתא בפרקי דרבי אליעזר, שהשיית כביכול נכנס עמדם למצרים להשלים מספר חשבעים איש ומה מוסר כמה ספן אחד מישראל אם כביכול הוא מחשיב עצמו לאחד מהם, עכ"ל. והנה בפרקי דרבי אליעזר כתוב שם כי גם כשיצאו ממצרים היו ישישים ריבוא חסר אחת והקב"ה נכנס עמדם במנין ועלו לששים ריבוא לקיים מה שנאמר אנכי אוד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה, ע"כ. לפי זה יובן, ראשון הוא לכם לפסח עליכם, ולכאורה דא יש טענה לאומות העולם שדם הרוב אם כן יש טענה שחיו ישראל ישתקעו שם ולא לפסח עלידם, לזה אמר להתקדש בתוככם קדוש, שהקב"ה הוא בתוך ישראל ומצדק עמדם, וזה ראה על החשיבות של ישראל שאינם במלך

ברוב, וזה להתקדש בתוככם קדוש שהקב"ה בתוך ישראל. וזה שאמר הפיט לכם הוא ראשון, לנצור כאישון, ולכאז דאיד ישמור אותנו הקב"ה בין האומות הלא אנו במלך ברוב, לזה אמר להעריץ לאל אחרון וראשון שהיה הקב"ה מצדק עם ישראל אחרון כשיצאו ממצרים צידק עמהם להשלים ששים ריבוא, וראשון כשכאו ישראל למצרים השלים לשבעים נפש וכל זה לראה על חשיבותם של ישראל שאינם במלך לאומות העולם ולכן לנצור כאישון, מפני שהקב"ה אל אחרון וראשון שהצטרף עם ישראל באחרון וראשון. (ברך משה)

☆

בפיט ראשון הוא לכם לפסח עליכם להתקדש בתוככם, אפ"ל עפ"י ששעמתי מאמו"ר דמציאת מצרים חזינו דעיקר עבודת ה' היא במחשבה ולא רק במעשה דהנה שרו של ים טען הללו והללו עובדי עבודה זרה הקב"ה חשיב לו אתה חן שוגג כמזיד ואונס כרצון, דבר זה תלוי אי אוליין בטר מעשה או בטר מחשבה, דאך נלך בטר מעשה או אין חילוק בין שוגג למזיד, אמנם אם נלך בטר מחשבה או שפיר חשיב לו הקב"ה אתה חן שוגג כמזיד, ומה שפסח ח על בתי בני ישראל חזינו דעיקר הוא המחשבה, והנה כי ק הוא בעבודת ה', והעושה שלא לשמה אין מעשיו כלום כיון דעיקר הוא דמחשבה וצריך להיות לשמה דוקא, ח"ש ראשון הוא לכם לפסח עליכם מבין בתי המצרים משום שהם שוגגין ולא מזידין, וע"כ דאליין בטר מחשבה ולכן להתקדש בתוככם בפנימיות הלב ובכוונה זכה ונכונה. (מ"ק מ"ח רב"ה הגה"ק שלי"א)

קרן הבנין של מקוה טהרה

שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר

קרית יואל בני ברק יצ"ו

מה טובו אוהליך יעק"ב

בשם אנשי חברי קהילתינו, נישא בזה ברכותינו ואיחולינו, בברכת מזל טוב, מרחוק מקום וקירוב לב, קדם ידידינו ומכובדינו האי גברא יקירא, רודף צדקה וחסד תדירא, תומך נלהב למוסדותינו המעטידה, ויעקוב איש תם יושב אוהלים, שמו הטוב משבחים ומהללים, לתורה ולתעודה מרבה פעלים, איש חמודות רב תבונה, תומך מוסדותינו ברוח נאמנה,

הרב בני הנגיד הנכבד והמפואר

מוה"ר **יעקב זיסמאן סופר** הי"ו

חבר הנהלת ישיבה גדולה ד'סאטמאר קרית יואל יע"א

לרגל השמחה שבמעונו, רוממות קל בגרונו, בהולדת הבת שתחי' למדיט

רני ושמחי ליעק"ב, על אשר רחש לבו דבר טוב, בעת ביקורו הרם של כ"ק מרן רבינו שליט"א בתוכינו, זכה להחיות נפש צדיק ולנדב את שיפוז ושכלול המקוה טהרה שע"י קהילתינו, ועל זאת אנו לו אסירי תודה וברכה, ובהאי זמן שמחה, אנו מביעים לו בשער בת רבים רגשי הודאה והערכה.

וצרופה ברכתינו המרובה, בכל לשון של הודאה וחיבה, שיזכה לרוות מיוצח תענוג ונחת, מתוך אושר ועושר והרחבת הדעת, ומשיך לעמוד לימין מוסדותינו הקדושה, ויתברך בכל ברכאן דנפישא.

החותמים למען שמו בהוקרה והערכה

וועד קרן הבנין
הנהלת המוסדות

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו וגוה מפיקים

בשפתי צדיקים

ויקהל מש"ה - מש"ה ר"ת שבת היא מלזעוק

מעשה שבאו אל אחד מתלמידי הבעש"ט בשבת פרשת ויקהל להזכיר חולה מסוק, נענה הרה"ק ואמר, ויקהל מש"ה נותרין שבת היא מלזעוק, ויקהל נותרין ויפואה קרובה לבוא, עם שם י"ה באמצע, ואז יקויים בו לא תבערו אש, שירד חומו של החולה, ובענין זה שמעתי דהנה בשבת לא אומרים בתפילות שמ"ע ברכת רפאינו, אמנם בשם הארי' הק' איתא שבשב"ק יש לסווג לתפואה בברכת אתה גיבור, בתיבת ורופא חולים, היינו, למרות שאין אומרים את התפילה בפה ממש, אבל במחשבה מותר לכוון, בעת אמירת סומך נופלים, ורופא חולים, ולפ"ז בא הרמז, ששבת היא מלזעוק, היינו שכיון ששבת היום ואסור לנו לזעוק ולהתפלל ברשת רפאינו, לכן ורפואה קרובה לבוא, שיש לכיון כבר בברכת אתה גיבור, כי ברכת אתה גיבור היא הברכה השניה בשמ"ע, והיא יותר קרובה לתחילת השמ"ע מאשר ברכת רפאינו שהיא הברכה השביעית.

הרה"ק ר' הלל מפארטש ז"ע הי' דרכו לסבב חלק גדול מהשנה בערי הדרום, והי' מדרך את העם בדרכי החסידות ומעורר תשובה במקום שהי' צורך בדבר, פע"א בא לעיר אחת, שמוצי' הי"ש שם היו מתעסקים בשבת במשא ומתנם כבימות חזול, כשסיפרו הדבר לר' הלל נתרשז מאוד, והזמין אליו את כל המוחזים לאסיפה, כשנתוועדו אליו, הסביר לפניהם את כל חומר הענין, והשפיע עליהם שיסגרו את עסקיהם בשבת, אבל נתאי התנו עמו שישפיע גם על פלוני ותרשיר, שהעסק שלו הגדול ביותר בעיר הוא ברשותו, שגם הוא יסגור את עסקו בשבת, שאם לא כן לא יוכלו לעמוד בפני התחרותו, שלח הצדיק לקרוא אליו אותו עשיר ולא בא, הדימוי שנית ושלשית ולא נעה, ור' הלל נתעכב לשבות שבת באותה עיר, ביום השבת הרגיש אותו עשיר סורים גדולים באים עליו והמכאובים חולכים ומתגברים, צעק האיש מרוב מכאוב ויסוריו תקפו אותו יותר, ויותר, חששה אותו שמא בעון פגיעתו בכבוד הצדיק באו לו היסורים, ונמלכה לפנות לצדיק שיבקש חמים על בעלה, בסעודת יום שב"ק בסעודת יום שב"ק כשוצדיק מסב ל שולחנו עם קהל גדול של חסידים, פרצה פתאום אל הבית אשת העשיר, ובכני ובתחנונים בקשה מהצדיק שיבקש חמים על בעלה שיתרפא, נעה הצדיק ואמר: שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא, והצדיק ממשיך: "שבת היא מלזעוק", אם השבת תחדל מלזעוק עלי, אזי "רפואה קרובה לבוא", לכו ואמרו לו שאם יתן תקיעת כף בפני שלשה אנשים שישגור את עסק היין שלו בשבת, אז יתרפא, ותיקד הלכו אליו שלשה מהחסידיים ומסרו לו את דברי הצדיק ולא איחר האיש לקיים את הדבר, ובלבב שלם נתן תקיעת קי שמחים והלאה יהיה בית מסחרו סגור מסוגר ביום השבת,

וכך חוה, סוריו הוקלו, ובמשך זמן קצר הבריא, וקדושת שבת הוקמה באותה עיר. (ספן של צדיקים)

ויבאו האנשים על הנשים

הגה"ק מהר"ד מבעלזא זי"ע שלח פעם את בניו לקבץ נדבות עבור "מעוה חיים" לפסת, ויהי בהתדפקם על אדנות, הבעה"ב לא הי' בבית כי אם אשתו, הוציאה ואשה סכום גדול של ממון ואמרה: "עם איז גוט, דאס איז מיינע", הפטיר לעומתה אדון השליחים שזה אינו שלך, אלא תכל שיך להקב"ה, כשבאו אח"כ אל הרה"ק סיפרו לפניו המעשה הנ"ל מאותה אשה נדיבת הכל. נענה הרה"ק ואמר שהשוא נתיישב ותחזור לו מקרא בפרשת ויקהל שנאמר "קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה'", דהנה יש הפותח את ידו ונותן צדקה וחושב הוא שמשלו הוא נותן, ומאידך יש איש הנותן צדקה ויודע הוא שמאת ה' הטוב הוא נותן, מחד גיסא, וסובר ששייך תכל להקב"ה ומה' הוא הנותן לכאורה הנותן הזה עדיף טפי, כי נותן הוא ביד רחבת, אך מאידך גיסא, היא הנותנת, והסברה היא לכאורה שהנותן הראשון שחושב שנותן משהו איננו במדרגה נמוכה, כי למעשה בחושבו בדעתו כי נותן משלו, צדקו הוא התגבר מאוד ולכבוש את יצרו אשר מעכו מלתת צדקה, ואשר על כן זו היא מדרגה יותר גבוהה, והוא מרומז כאן בפסוק "קחו מאתכם" היינו שתתגברו על מה שאתם חושבים שהנתינה היא "משלכם" אולם גם הנתינה הזאת היא "תרומה לה'", כשם שהנתינה של מדיב לב היא תרומה לה', ובשתי תרומות הכתוב מדבר, תרומה אחת לה' מרמז לזה שסובר שנותן משלו, ותרומה אחת מאת ה' מרמז לזה שסובר שנותן מאת הקב"ה, ואעפ"כ גם תתניה הזאת של אותה אשה היא נחשבת תרומה לה', כי בזה שחשבה שהיא נותנת משלה, התגברה על יצרה, ונחשבת היא לתרומה לה', וז"ש קחו מאתכם היינו זה שסובר שנותן משלו זה ג"כ תרומה לה' כאמור, וכן כל נדיב לב יביאה את תרומת ה' שמביא זאת בנדיבת לב מפני שסובר שהיא תרומת ה' ולא שלו.

והמשך הגה"ק מהר"ד מבעלזא זי"ע: אלא שאני מתפלל עליכם שנגעלמה מכם גמרא מפורשת דגבאי צדקה לוקחין מן הנשים דבר מועט, אבל לא דבר מרובה, דאפשר שהבעל לא יסכים, עמדו הנוכחים ולא ידעו מה להשיב, והנה לפתע ממש ברגעים אלו, הפועל על מפתן היכל הקודש בעלה של האשה ההיא, ואמר דחיות ששמע שאשתו נתנה סכום גדול, הוא רוצה להוסיף סכום נוסף על המעוה שנתנה אשתו, ובזה הוסיף הרה"ק לומר, כי עתה נחא ליה, גם המשך הפסוקים שבאותו ענין "ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב" ורש"י מפרש עם הנשים, וצריך להבין מדוע באו האנשים, אלא שהם באו ליתן הסכמתם לנדבות נשותיהם שיהי' מותר לקבל מהן. (אוצרותם של צדיקים)

וועד קרן הבנין תלמוד תורה יטב לב דרב"י מסאטמאר קרית יואל - בני ברק

זהו ברך את צעיריהם

בשם קרוב לאלפיים חניכי מוסדותינו ועשרות הכלי קודש, נישא בזה אלומות גודש, בברכת מזל אטא וגדיא אה, מריחוק מקום וקירוב ליבאה, קדם מעיכ ידידינו החשוב והנעלה, מבריהו התיכון של מוסדותינו הק' והמהוללה, אד"ם היקר באנשים, ראש וראשון לכל דבר שבקדשים,

הרבני הנגיד היקר והמפואר

מוה"ר אברהם רוב יהודא מאזרעל הי"ד

לרגל השמחה שבביתו, שיר ושבח על שפתו, בהולדת בתו שתחי

ובחדא מחתא, בעידן חדווא, נשגר לו כסא דברכתא, ברכת הודאה וכל תושבחתא, על אשר הואיל בטוב לבבו לנדב "חדר לימוד" בבנין התלמוד תורה, אשר בין כותליה מתחנכים תינוקות של בית רבן בחינוך הטוהרה, על כן ברכותינו ותודתנו אליך, יהוד"א אתה ידוך אחיך, תמיד נספר תהילתך, ותעמוד לעד צדקתך.

וצדופה ברכתנו המרובה, בכל לשון של הודאה וחיבה, שיזכה לרוות מיוצ"ח תענוג ונחת, מתוך אושר ועושר והרחבת הדעת, וימשיך לעמוד לימין מוסדותינו הקדושה, ובשכר זאת תגברך בכל ברכא דנפישא, וכר טוב סלת

החותמים למען שמו בהקרה והערכה

וועד קרן הבנין
שע"י תלמוד תורה יטב לב ד'סאטמאר
בני ברק

מאמרים נחמדים ע"ד דרוש מיוסדים כפתור ופרה משוקדים

פרפראות להכמה

ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך וביום השביעי שבת לה' אלוך וכו' ולא כתיב שבת שבתון וי"ל דהנך עפי"מ דאמרין בגמ' (ברכות ל"ה) דבזמן שישאל עושים רצונו של מקום מלאכתן נעשית ע"י אחרים דכתיב ועמדו זרים ודעו צאצאם, וא"כ בזמן שישאל עושים רצון הש"ת ועוסקים כל השבוע בתורה ועבודת ה' ומלאכתן נעשית ע"י אחרים כדברי הגמ' ת"ל נמצא שכל השבוע הוא אצלו בבחינת "שבת" ובשב"ק הוא אצלו בבחינת "שבת שבתון" ולכן נקרא ת"ח בחי' שבת כבוד, ולפי"ז א"ש דבכל פעם דכתיב תעשה מלאכה או יעשה מלאכה דמייירי ע"י אחרים והיינו בעושים רצונו של מקום דמלאכתם נעשית ע"י אחרים שפיר כתיב וביום השביעי "שבת שבתון" בתוספת אורה אבל בפר' יתרו דכתיב ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך, ולא נעשה מלאכתו ע"י אחרים ואין עוסק כל השבוע בתורה ועבודה לכך כתיב רק שבת לה' ולא שבת שבתון. ועפי"ז נל"פ מה דבעשרת הדברות כתיב שבת לה' אלוך"ך, ולא כתיב לכם וכאן כתיב ויום השביעי יהי לכם קודש, ולפי הגילוי יובן עפי"מ ש בירושלמי (חבא בבית זסק סינן רפ"ח ובכבוד שד' במס' שבת) דיש חילוק בין ת"ח הלומדים כל השבוע ואינם מתענגים בחול שהם צריכים בשבת לקיים "לכם" לענו באכילה ושתי' משא"כ הפועלים שאינם עוסקים בתורה כל ימות החול המה יקימו "שבת לה' אלוך"ך ולכן בפר' יתרו שמדבר מששת ימים תעבוד או כתיב שבת לה' אלוך"ך דייקא, משא"כ בפרשתנו דמייירי בת"ח דכתיב ששת ימים תעשה מלאכה ע"י אחרים לכן כתיב ויום השביעי יהי לכם קודש דייקא.

☆

וכל אשר חכמת לב בידיה טו וביאור מטה, ובגמ' (מס' יומא א) איתא שאלה אשה חכמה את ר"א מפני מה בעגל ה' חטאן שוה ואין עונשן שוה, אמר ליה אין חכמה לאשה אלא בפלך וצ"ב. ונל"פ כי ר"א הבין אשר האשה שמעה כבר תי' לזה והיינו ששאלה כי הגידו לה התירוצ' עדים והתראה בסיף, עדים בלא התראה במיתה, לא עדים ולא התראה בהדרוקן, אלא שקשה לאשה ואת קושיית הרמב"ן אכתי סייף מאי עינו, וצ"ל שגידו כעיר תדיחת אמנם אין עיר נעשה עיר הנדחת עד שידחו רובה, ובעגל כיון שהשיש לא חטאו בעגל וכל העולם מחצה זכרים ומחצה נקיבות, והיינו דקשה ליה להאשה, ואמנם מנא ידעי' תשים לא חטאו בעגל, מדחזינן שהנשים לא הביאו והב' לכפר על מעשה העגל כי אם הביאו מטה שמ' שלא הוצרכו לכפרה משום שלא חטאו בעגל, וע"ז השיב לה ר"א ידעתי מאין באת להקשות כנ"ל מהמטה שהביאו נשים, אני אומר לך משם אין ראייה הא שהביאו מטה משום שאין חכמה לאשה אלא בפלך, והמטה יקר אצל הנשים יותר מן הזהב.

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל. ופרש"י ממחרת יוהכ"פ ה' כשירד מן ההר והוא לשון הפעיל שאינו אוסף אנשים בידים אלא הן נאספים ע"פ דיבורו עכ"ד, וקשה מנ"ל לרש"י שהי' ממחרת יוהכ"פ גם צ"ב השיכות למה שאמר אח"כ שלא אסף משה אנשים בידים אלא נאספים ע"פ דיבורו. ונל"פ עפי"מ שאמרו חז"ל דכתיב והאיש משה עניו מאוד בלא ווא"ו משום דשמואל ה' עניו יותר דבמשה כתיב ויקהל משה ע"י שליח, ושמואל הלך בעצמו מעיר לעיר לקבץ אנשים בידים ולכאורה הא גופא טעמא בעי, וי"ל דמרע"ה ה' מלך וקיי"ל מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול, אבל שמואל לא ה' רק תלמיד חכם וקיי"ל רב שמחל על כבודו כבודו מחול לכך ה' יכול להשפיל את עצמו לקבץ אנשים בידים, אך כאשר עשו ישראל את העגל אמר לו הקב"ה למשה לך רד ופרש"י רד מגדולתך ושוב לא ה' מלך ושפיר ה' יכול משה לקבץ אנשים בידים אך הנודע דביום הכיפורים אמר לו הקב"ה למשה סלחתי כדברך, ונתרצה המקום לישראל ושב להיות מלך כמקדם ולכן לא ה' יכול להקהיל את ישראל ע"י שליח הג' דמלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול. ולפי"ז יתבאר דה' קשה לרש"י למה להקהיל ע"י שליח ולא בעצמו כמו שמואל לכך פירש"י ממחרת יוהכ"פ ה' דשוב ה' מלך דאין כבודו מחול ולכן שפיר מסיים רש"י והוא לשון הפעיל שאינו אוסף אנשים בידים אלא נאספים ע"פ דיבורו מכיון שנעשה מלך אין כבודו מחול.

☆

ויקהל משה וגו' ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם וגו' כל העושה בו מלאכה יומת. איתא במשנה (שבת ע"ג) אבות מלאכות ארבעים חסר אחת, וכבר הקשו הראשונים מדוע לא אמר התנא ל"ש מלאכות ונראה לפרש על פי מה שהביא הר"ן (שם) להקשות בשם הירושלמי (פ"ג ה"ג) מדוע לא חשיב התנא מושיט קרשים, ותרצו דהתנא לא קחשיב רק מלאכה הנעשית ע"י אחד, ולא כן מושיט דצריך שנים עיי"ש ה"ט, ולפי"ז יש לרמוז כן "אבות מלאכות ארבעים" כלומר באמת הם ארבעים כשנחשוב גם מושיט מאבות מלאכות, ומה שחסר אחת ולא חשבנו ליה למושיט, הוא מחמת "דחסר אחת" היינו החסרון של מושיט הוא, מה שאינו נעשה על ידי אחד. והוה הרמז בכתוב ויאמר אליהם אלה הדברים, אלה עולה ל"ט ומנה דרשנין (שבת צ"ז) ל"ט מלאכות, ואם יקשה לך, מדוע לא נחשב גם מושיט במנין אבות מלאכות ויהא מנינו ארבעים על זה בא כמתרץ ואומר כל העושה "בו" מלאכה, לשון יחיד שאין עולה במנין אבות מלאכות אלא מלאכה הנעשית על ידי יחיד, ולא הנעשה בשנים. (אמרו נועם)

☆

ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון, וכן בפר' כי תשא ובפר' אמור כתיבא הכי, אולם בפר' יתרו כתיב

ויתן לך את ברכת אברהם

בשם קרוב לאלפיים חניכי מוסדותינו ועשרות הכלי קודש, נישא בזה אלומות גודש, בברכת מזל טוב, מריחוק מקום וקירוב לב, קדם מע"כ ידידינו ומכובדינו האי גברא יקירא, הודף צדקה וחסד תדירא, תומך נלהב למוסדותינו המעטיר, וה' ברך את אברהם בכל, כהן שדעתו יפה ומהולל,

הרבני הנגיד היקר והמפואר

מוה"ר אברהם רובין הי"ו

מנכ"ל קהילתנו הק' בויליאמסבורג יע"א

לרגל השמחה שבמעוננו, רוממות קל בגרוש
באירוסיו בנו הבה"ח מו"מ בתויר"ש כמר ישיעי' נ"ו
עב"ג שתחי' בת הרבני היקר והנעלה
מוה"ר שמואל יצחק לאקס הי"ו
אב"ב בסיגעט יע"א

וצרופה ברכתנו המרובה, בכל פשוט של הודאה וחיבה, שיזכה לרוות מית"ח תענוג ונחת, מתוך אושר ועושר והרחבת הדעת, וימשיך לעמוד לימין מוסדותינו הקדושים, ובשכר זאת יתברך בכל ברכאן דנפי שא.

החותמים למען שמו בהקרה והערכה
הנהלת מוסדות סאטמאר
קרית יואל - בני ברק יצ"ו

וררשת והקרת

ענינים נפלאים, בסוגיות ובפולאים,
שמקורותיהם בפרשת השבוע נמצאים

בענין גדרי מלאכת הוצאה בשבת

המעשה, והיינו בהוצאה דעני שהוא המקבל, והבעה"ב הוא הנותן, ומעתה אתי שפיר דקרא דויכלא העם מהביא התם איירי בנתינה ומהא ילפי' הבעה"ב שהוא הנותן, אבל בקרא דאל יצא איש ממקומו איירי שהעם רצו ללכת לקחת המן והוא כמו העני שהוא המקבל.

☆

ועצם הדבר שמלאכת הוצאה נקראת מלאכה גרועה, מבואר התוס' שעל כן הוי מלאכה גרועה דמה לי מוציא מרה"י לרה"ר ומה לי מוציא מרה"י לרה"י, ומבואר בתוס' דמלאכת הוצאה מלאכה גרועה כיון שהוא אינה מוגדרת, דכיון דגדר במלאכה הוא השנוי רשות א"כ מה נפק"מ אם משנה מרה"י לרה"ר לאם משנה מרה"י לרה"י, אמנם ברמב"ן ובחי' הרשב"א כתבו שהוא מלאכה גרועה שאילו פינה מזוית לזוית משא גדול כלהיום פטור, ואם הוציא קצת מרשות לרשות חייב, משא"כ בשאר מלאכות שאינם אסורות אלא מצד עצמן באיזה רשות שתיעשה, עכ"ל, ומבואר מדבריהם דהגר'עוהא הוא בעצם המלאכה שאפי' אם נושא משא בחצירו כל היום אינו עובר ורק המעתיק מרשות לרשות, אזדיקא עובר.

☆

והאחרונים מבארים שהם נחלקו ביסוד מלאכת הוצאה וגדרה, דלכאורה יש לבאר מלאכת הוצאה בשני פנים, א' נשיאת המשא והעברתה ממקום למקום, ב' עצם ההעתיקה מרשות זו לרשות אחרת ושנוי הרשות, די"ל כפי ההבנה המקובלת שגדר מלאכת הוצאה הוא עצם העתקת החפץ מרשות לרשות והוא יסוד המלאכה, דנתחדשה במלאכה זו דשנוי רשותו של החפץ הוי כחידוש ושינוי בגופו ואף זה בכלל מלאכה, ולא עצם נשיאת המשא היא המלאכה אלא שינוי רשותו, אמנם גם אפ"ל דעצם נשיאת המשא היא שאסרה תורה, וכלישנא דקרא (ירמיהו יג. כא) כה אמר ה' השמרו בפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלים וכו', ובביצה (יב.) ילפי' מקרא הנ"ל דאין עירוב והוצאה ביו"ט מדכתיב ואל תשאו משא ביום השבת דייקא, הרי לן דעצם נשיאת המשא הוא שאסרה תורה, אלא שברשות אחד אינו נקרא נשיאת משא כיון שהוא ברשות אחד, ולכן אינו חייב רק כשמוציא מרשות לרשות אבל גוף האיסור הוא משום נשיאות המשא.

בפרשת (ויקהל לו.) ויצו משה ויעבירו קול במחנה וגו'. בגמ' (שבת צא.) מקשה' הוצאה גופה היכא כתיבא, א"ר יוחנן דאמר קרא ויצו משה ויעבירו קול במחנה, משה היכא יתיב במחנה לויה ומחנה לויה הוי רשות הרבים, וקאמר להו לישראל לא תפיקו ותיתי מרשות היחיד ידיכי לרשות הרבים וכו', ובגמ' (עירובין יז.) ילפי' מלאכת הוצאה מקרא אחרנא דכתיב אל יצא איש ממקומו, אל יוציא, ע"ש.

והתוס' בשבת (ב.) בד"ה פשט וכו' כתב שעל כן בעינן תרי קראי כיון דהוצאה מלאכה גרועה הוא, ע"כ בעינן תרי קראי חד להוצאת הבעה"ב דהיינו שהוא פשט את ידו מבפנים והוציא להעני שעומד בחוץ, וחד להוצאת העני דהיינו שהעני פשט ידו לבפנים והוציא לחוץ, והכי נמי התנא בריש שבת חילקו לשני ציורים חד לעי וחד לבעה"ב, מדהוי מלאכה גרועה, עכתי"ד.

☆

והנה נחלקו הראשונים איזה פסוק מיירי בעי ואיזה פסוק מיירי בבעה"ב, התוס' הרא"ש כתב דקרא (בפרשתו) דויכלא העם וכו' אתי להוצאה דעני, דלשון "מהביא" משמע מהביא את החפץ אצלו למקום שהוא עומד דהיינו הוצאה דעני, דלשיטתו גדר הוצאה דעני הוא שעומד בחוץ ומוציא מה שבפנים, וכך היה אצל משה שהעם עמדו עמדו בחוץ והוציאו מבפנים, וקרא דאל יצא איש ממקומו היינו הוצאה דבעה"ב כדמשמע לישנא דאל יוציא ממקום שהוא עומד בבית לחוץ, וכן כתב המאירי ח"ל: כבר ידעת שהעני עומד בחוץ ובעה"ב עומד בפנים, ע"ש, וכן הוכיחו האחרונים מד' התוס' דכתבו דהכנסה שהיתה במשכן מהם העלו את הקרשים איירי בעני דמסתמא עומד ברה"ר, ומבואר בתוס' דהגדר דעיובעה"ב הוא דתלוי היכן הם עומדים.

☆

אמנם הרמב"ן כתב דויכלא העם מהביא הוא הוצאה דבעה"ב, שנמנע להוציא מביתם למחנה לויה שהוא רה"ר, והוצאה בעי ילפי' מאל יצא איש ממקומו, ע"ש. והרבו להקשות עליו דלשיטתו דאיירי דבשני הציורים איירי שהמוציא נמצא בבית ומוציא בחוץ, וא"כ אמאי בעינן תרי קראי הרי איכא למילף חד מחברה, ואיכא דמתרצי דלהרמב"ן גדר עי ובעה"ב הוא לא איפה הם עומדים ולא על צורת המעשה, אלא החילוק הוא בתכלית

הוא, ולא נתרבתה אלא לשבת ולא לי"ט, וכ"כ בגליון התוס בביצה (יב).

הפני יהושע (ריש פרק במה בהמה) כתב דשמא אין איסור תורה בשביתת בהמתו בהוצאה, דכין דהוי מלאכה גרועה לא נתחדשה אלא באדם ולא בבהמה ע"ש, ודבריהם צריכין תלמוד דמפשטות לשון הראשונים משמע דבתר דגלי לן קרא דהוי מלאכה הוי בכל שאר מלאכות, וצ"ע.

ובש"ת בית יצחק (או"ח ס' לו) עלה ונסתפק הרי בכל המלאכות קי"ל דהמקלקל פטור, א"כ מה הדין במקלקל בהוצאה אם חייב או פטור, דאפשר דמקלקל הוי פטור רק במלאכות שבמהותן יש חידוש ותיקון לעצם החפץ, על כן אם יקלקל יהי' פטור, אבל בהוצאה דאין במהותו שום תיקון או חידוש בעצם החפץ דהרי אינורק העתקה ממקום למקום א"כ יש סברא לומר דאפי' אם יקלקל ע"י ההעתקה ממקום למקום אעפ"כ יהיה חייב, ורוצה להביא ראיה דאין פטור במקלקל מהא דמבואר בשבת (צא) בזרק כוית תרומה לבית טמא בשבת חייב, והרי בההנחה בהבית הטמא נטמא התרומה ונאסר, וא"כ הרי הוי מקלקל ואעפ"כ מציתו שחייב, אך הוא דוחה ראיתו תראה דמקלקל לא מיקרי אלא מה דהוי קלקול לכל העולם, אבל מה שנתקלקל מצד איסור או טומאה כיון דבגוף החפץ לא הוי קלקול, לא הוי מקלקל שיפטר מחמתו משום שבת.

וכן איתא בחי' הר"ן ריש ביצה דתרגולת העומדת לאכילה אף שאסור משום שבת לא יצאה מתורת אוכל, כיון דארי' רביעה עלה אבל בעצם הוי אוכל, וה"נ כאן לא מיקרי משו"ה קלקול, ולבסוף כתב דלכאורה סברא זו יהיה תלוי בפלוגתא הראשונים אי כל האיסורין הוי איסור גברא או איסור חפצא, דהבעל המאור וכן הריטב"א (נפ"ב דנדרים) סברי דאיסורין חל אחפצא, וע"כ אין נדר חל על איסור, ולפי"ז מיקרי האיסור קלקול בגוף החפץ, אבל אי נימא כסברת הרמב"ן (ס) דהאיסור חל אגברא, א"כ אין נעשה ע"י איסור שום קלקול בגוף החפץ, ורק מה שנתקלקל אליבא דאמת מיקרי קלקול, אבל איסור או טומאה לא.

ועפ"ז יבואר דהתוס נקט כדרך א' דיסוד המלאכה הוא שינוי הרשות, וא"כ אין כלל לדמות נשיאת חפצים ברשותו מזוית לזוית, כיון דכל מהות המלאכה וגדרו הוא בשינוי הרשות, ע"כ כתב דהוי מלאכה גרועה כיון דמה לי מוציא מרה"י לרה"ר ממוציא מרה"י לרה"י, דהיינו הרי שם הוא גם מעתיק מרשות לרשות ואעפ"כ אינו חייב, על כן שפיר קראוהו מלאכה גרועה, משא"כ הרשב"א והרמב"ן סברי כשיטה ב' דגדר מלאכה זו הוא עצם נשיאת המשא, ע"כ כתבו שהוא מלאכה גרועה כיון דהרי אם יפנה מזוית לזוית בחצירו לא הוי מלאכה שיעבור עליה, משא"כ אם יוציא במקצת מרשות לרשות עובר, ע"כ הוי מלאכה גרועה. והאור זרוע (הל' שבת סי' פב) כתב דהוי מלאכה גרועה כיון דמעיקרא חפץ והשתא חפץ, דכל מלאכות שבת הם מלאכות חידוש וצירה שיש שינוי בעצם החפץ, מלבד מלאכת שבת אלא שינוי מקומו גרידא, אמנם החת"ס (נחי' לשבת ס) כתב דכל הראשונים סברי דהוצאה מלאכה גרועה הוא, חוץ מהריב"א דבתוד"ה יציאות השבת וכו' הקשה הריב"א אמאי נקט מתני' דיני הוצאה ברישא, ותי' הריב"א דהוצאה חביבא ליה, אך ר"ת תי' משום דהוי מלאכה גרועה, ומשמע דהריב"א לא סבר כן.

וכן משמע לקמן דהתוס' (ב) ד"ה מי לא עסקין וכו' הקשו אמאי תני תולדה דהוצאה ולא דשאר אבות, ותיירץ ריב"א דבשאר תולדות אם היה רוצה לשנותם היה צריך להאריך בלשונם, ורבינו תם בשבועות תי' כיון דהוי מלאכה גרועה ע"כ הוצרך לפרט תולדותיה, ומשמע דהריב"א לשיטתיה דלא הוי מלאכה גרועה ור"ת לשיטתיה, עיי"ש.

והנה התוס' הראשונים בסוגיין כאן כתבו דהוצאה הוי מלאכה גרועה רק כדי לבאר למה הוצרכו תרי קראי למלאכה זו, אך לאחר שיש קראי לאסור הוצאה, הוי ממש ככל מלאכות שבת לכל פרטיה ודקדוקיה, וכן נראה מפשטות לשונם.

אך בתוס הרא"ש כתב לבאר דהמ"ד דאין עירוב והוצאה לי"ט, כתב שטעמו משום דהוצאה מלאכה גרועה

לאור קריאת הקודש של מרן רבינו הגה"ק שליט"א:

שאנשי שלומינו באמעריקא יתמכו בענין ארץ ישראל
אברכי הכולל של "אנ"ש דיוקא"
הלומדים בכללינו הק' צדקת רבי מאיר בעל הנס עצי חיים ב"ב

פונים אנו בזה לציבור אנ"ש יראי ה' וחושבי שמו

אנא !!! קבלו בסבר פנים יפות בעין יפה ורוח נדיבה
את שלוחינו הגבאים החשובים שישתובבו לחלק ולאסוף הפושקעס

וקחו ברכה זו אל תוך בתיכם לשקול את שקלי הקודש
לשובת כוללנו קופת רמבעה"ג

אלו שרוצים שיבואו לרדקן להם את הפושקע יתקשרו אל: 718-305-6787

הזמנה נרגשת

בעיצומם של ימי ערבי פסחים כאשר ישראל עם קדושים מרודים בהבנות האחרונות לקראת חג הפסח המתקרב ובה, הגיע לאוזניו קול זעקה ונשברה מאחזי בשירי ירדנים וחסידיים בקרב קהל יטב לב ד'סאטמאר בני ברק, אשר הלחץ זו הדחק שורר בבתיהם ואין הפיוטה מצויה בידם לכלכל את ההוצאות של חג הפסח.

ואם כי בעבר ידעו זאת רק בבתי עניים, הרי עתה לדאמוניו השפיע מצב הכלכלה גם על בתי הבעה"ב הנכבדים ל"ע, ובעוה"ר הגיעו מים עד נפש כי אלו שבשנה העבר זכו להיות מהמסייעים נחפזי בשנה זו לנערכים ממש ה"י, ואם לא נבוא בעזרתם לעת עתה לא יוכלו לערוך את חג הפסח ח"ו.

לכן נזעקנו להענות לשוועת אחינו ולצאת

ב"עמערנדזשענסי קאמפיין"

למען נוכל לשלוח להם סכום שיש בו כדי לסייעם בעריכת חג הפסח כראוי וכיאות

ובכן הננו בזה בקריאה נרגשת ורחופה אל כל ידידינו ומכירינו רחמנים בני רחמנים

לבוא ולהשתתף בגוף ובממוץ

במסיבת כל היום

מן הבוקר ועד הערב

שאנו עורכים ביום ראשון פרשת ויקרא הבעל"ט

משעה 7:00 בבוקר עד 1:00 בצהריים – ומשעה 6:00 אחה"צ עד חצות הלילה

ב"אוהל החסד" שהוקם לטובת קמחא דפסחא ד'סאטמאר ב"ב

על יד ביהמ"ד המפואר דקהל יטב לב 13 הופער סט.

על פי הגורל

אין לויף פון יעדע שעה ביי די "מסיבת כל היום"

וועט פארקומען א גורל אויף א "באקס מצות"

פאר די אלע וואס האבן זיך באשטייערט מיט \$ 20 און העכער

די גרלות וועלן פארקומען אין די "אוהל החסד"

ומכאן הקריאה יוצאת אל כל אנשי שלומינו אחים לדעה אנא! התעוררו נא לבוא בעזרת ה' בגיבורים, כי איככה נוכל לגשת לחג הפסח כאשר אחינו בבני ברק אין ידם משגת לעריכת החג, הבה נתאסף ברוח נדיבה להמציא להם רווחה בעת צר.

ובזכות החזקת בתי בני ישראל בארה"ק נזכה עוד השתא לאכול שם מן הזבחים ומן הפסחים בביאת גוא"צ ומלכינו מרץ שליט"א בראשינו, במהרה בימינו אמן.

ידידיכם המחכים לקבל פניכם בשלום

חיים אליעזר גראס - יצחק אייזיק וויזל - דוד שמעון פראמאווטש,

שלום אליעזר פראנקל - גאבר הקהילה - יואל קויפמאן משמש - ברוך מרדכי דרעזנער

משה גדלי' פאלאטשעק - יואל וואלף שווארץ - יואל (בר"ח) שפיצער - יואל פרנס

Yetev Lev
D'Rabeinu Joel D'Satmar
Gretz Yisruel Inc.

מוסדות יטב לב
ד'רבינו יואל מסאטמאר
בארה"ק תובב"א

י'עלה ויבוא איחולי ל'בבינו

ברגשי הזקרה והודאה, נשגור בזה ברכת מזלאת טבא וגדיא יאה, משמי מרומא עילאה, קדם ידידיס האברך העסקן הנמרץ והנעלה, תוך עסקני עם סגולה, משליך עצמו מזגד לטובת מוסדותינו הק' יומם ולילה, שמו הטוב נהלל בשם ובתהילה,

הר"ר יואל מויזקאפף הי"ו

לרגל שמחתו בהולדת בניו התאומים שיחי למז"ט

בן ידינו הנכבד מוה"ר חיים הערש מויזקאפף הי"ו וחתן ידינו הנכבד מוה"ר שלמה יעקב מערץ הי"ו

יה"ר שיזכה לראות ולרוות מזהם רב תענוג ונחת מזון שמחה ואורה, וימשיך לעמוד לימינו לשם ולתפארה, ויזכה לאושר ועושר והרחבת הדעת, ששון ושמחה בכל עת, וכט"ס

החתמים למען שמו קעדה וקול זמרה

הנהלת המוסדות

קמחא דפסחא "ידי חסד"

שעי" קהל יטב לב דסאטמאר קרית יואל בני ברק

רני ושמחי ליעקב

ברגשי הודאה, נשגור בזה מזלאת טבא וגדיא יאה, לידידינו הרבני הנגיד המהולל בתשבות, מקבל כ"א בסבר פנים שמחות, תומך מפעלינו בערב פסח, לעזרת משפחות אצ"ש שיחיו חתן בתיקל ובריות,

מוה"ר יעקב זוסמאן סופר הי"ו

חבר הנהלת המוסדות בתא בקרית יואל יע"א

לרגל שמחתו בהולדת בתו שתחי' למז"ט

יה"ר שיזכה לראות ולרוות רב תענוג ונחת מזון שמחה ואורה, וימשיך לעמוד לימינו לשם ולתפארה, ויזכה לאושר ועושר והרחבת הדעת, ששון ושמחה בכל עת, וכט"ס

המברכים בשיר וקול תודה

מפעל קמחא דפסחא "ידי חסד"

שעי" קהל יטב לב דסאטמאר בג' עק

פנינים וחידושים בגמרא מס' שבועות הנלמד במסגרת חבורת "יסודי התורה"

נר"נ ע"י אחד המגי"ש

פניני התורה

גדולה הכנסת אורחין יותר מקבלת פני השכינה

בגמרא (ל"ה) **"כל שמות האמורים בתורה באברהם קדש ואינם נמחקים, חוץ מזה שהוא חול שטאמר"** (בראשית י"ח ג) **ויאמר אדני, אם נא מצאתי חן בעיניך, אל א תעבור מעל עבדך**, הדברים נאמרו לאחר המלאכים האורחים, ולא להקב"ה. **הניא בן אחי רבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה מושם רבי אלעזר המודעי אמרו אף זה קודש שכן נאמר שם למעלה בראש הפרשה "וירא אליו ה'", ובעת שגלה אליו ה' הגיעו המלאכים, כתיב בהמשך "וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו", לכן פנה אברהם אל הקב"ה ונטל ממנו רשות להתנפות וזמן מה אל האורחים וביקש "אל נא תעבור מעל עבדך" אל תעביד שביעך ממני, אלא המתן לי כאן שאבנים את האורחים ואשוב אליך. כמאן אלא הא דאמר רב יהודה אמר רב גדולה הכנסת אורחין יותר מקבלת פני השכינה, כמאן כאותו הו"ג" רבי תנאי בן אחי רבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה אשר לדבריהם נטל אברהם רשות לעזוב את השכינה כדי להכניס אורחים.**

יש לעיין מנלן שגדולה הכנסת אורחים יותר מקבלת פני השכינה דלמא שניהם שקולים, ומין שכבר קיבל פני השכינה הלך לקיים מצות הכנסת אורחים, ובשם הגר"א מוילנא איתא לתרץ דהדין הוא דהנפטר מרבו אל יפטר אחוריו כלפי רבו דק פניו כלפי רבו הולך מאחוריו, כמו שדרשו חז"ל על הפסוק ויפץ ויצא מעם פרעה. וכאן המלאכים כשהודו באברהם הלכו אחורנית לחדות פניהם נגד השכינה שהיתה שם, ואברהם אבינו כשראה האורחין הלך לקבל פניהם, וביקש מה' שימתין עד שיקבל פני האורחים, וכשעבר מפני ה' היה לו ללך ופניו כלפי השכינה, ולא כלפי האורחים, אך אין דרך ארץ לקבל פני האורחים בזה האופן, לכן הסיב פניו כלפי האורחים לקבלם בסבר פנים יפות כמו שטאמר "וירא וידרך לקראתם", משמע נגד פניהם ודרך כדרכו, פ' אי אפשר לדרך אחורנית, והסד פניו מנגד פני השכינה, וזהו שאמרו גדולה וכו' רצה לומר מקבל פניו נגד השכינה.

הטעם שגדולה הכנסת אורחין יותר מקבלת פני השכינה איתא בשם הרה"ק רבי משה ליב מסאסוב זצ"ל כיון שהשכינה תמיד מצויה בכל מקום ובכל עת, היא מצוה תמידית, אבל הכנסת אורחים אינו בנמצא תמיד בכל עת ובכל שעה, והוא מצוה הבא בזמן לזמן, לכן הוא יותר תביכה ונחשב לגדול יותר.

מסופר שרבי אייזל חרף נכנס אצל אחד מעשירי סלונים, שהיה ידוע בקמצנותו ודמיונותו, לגבות ממנו צדקה. כיון שנודע לאותו שעיר, כי רבי אייזל נכנס בשער ביתו, מיהר ודסתתר בתוך אחד הארונות שבבית. אולם רבי אייזל הבחין בכך, אמר אל אנשי הבית: כל ימי הייתי מותקשה להבין פשר דברי חז"ל "גדולה הכנסת אורחין יותר מקבלת פני השכינה, אבל עתה הדברים ברורים היטב. שהרי משה רבינו בראותו השכינה בדמות הסנה הבער כתיב "ויסתר משה את פניו" וא הסתר אלא פניו לבד, ואילו הוא הסתר את עצמו לגמרי מפני האורחין, וע"כ דגדולה הכנסת אורחין יותר מקבלת פני השכינה.

פעם התאונן איש אחד לפני הרה"ק רבי מנחם מענדיל מרימנוב זצ"ל כי למרות חפצו לקיים מצות הכנסת אורחים לא יוכל לקיימו, כיון שאשתו עיניה צרה באורחים, ואם יכניס אורחים בביתו יפריע לשלום בית שלו.

ענה לו הרב: הנה רבותינו אמרו "גדולה הכנסת אורחין יותר מקבלת פני השכינה" ויש להבין למה הצריט להגדיל מעלת המצוה שהוא יותר מקבלת פני השכינה, ולמה לא סגי להגדיל מעלת מצוה זו שהוא כמו קבלת פני השכינה. ובכן אם חז"ל דיו משווים הכנסת אורחים לקבלת פני השכינה לא היה שום אדם יכול לקיים מצות הכנסת אורחים, מאחר שאשה עיניה צרה באורחים, ואם יכניס אורחים תעורר אשה מדנים בתוך ביתו ותסתלק השכנה מביניהם, ויצא שכרו בהפסדו, ע"כ אמרו חז"ל גדולה הכנסת אורחין יותר מקבלת פני השכינה ללמדנו שלא יבטל מצוה זו אפילו אם בשביל זה יסתלק האשה מביתם.

מקשין העולם אברהם אבינו גופא מהיך ידו דין זה דגדולה הכנסת אורחים יותר מקבל פני השכינה, ומתאמרא בשם הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן דאבריו של אברהם אבינו היו מלומדים להמשיכו אל המצות כל אבר אל המצוה השייכת לו, ולכן בעת שמך את יצחק בנו על גבי המזבח כתיב "וישח אברהם את ידו" שידו של אברהם לא רצה לשחוט את יצחק, כיון שבאמת הקב"ה לא צוה לשחוט רק לעלות, ולכן כתיב "וישח" שהיה צריך לעשות פעולה מיוחדת וכשראה אורחים רצו רגליו לקראתם, מזה

*

קול התאחדותינו שעי' התאחדות האברכים ד'סאטמאר בני ברק

מפעל "קמחא דפסחא"
 שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר
 קרית יואל - בני ברק

טייערע ברידער

החלצו חושים ושאו ידיכם קודע
 העלפט ארויס מיט א ברייטע שטיצע
 צו באלייכטן אויף יו"ט פסח הבעל"ט
 הונדערטער שטובער פון אנ"ש אין ארה"ק

ווען איר וועט זאגן ביים הייליגן סדר נאכט די ווערטער
כל דכפין ייתי ויימול, כל דצריך ייתי ויפסח
 וועט איהר קענען אינזיגען האבן די ארימע משפחות פון ארץ ישראל

אין זכות פון באלייכטן
 אידישע שטובער
 וועט איהר זוכה זיין
 צו א לעכטיגן תמיד
 ונוכה לאכול מן הובחים
 ומן הפסחים בביאת
 גוא"צ במהרה בימינו אמן

רישט איין אין
א זכות משפחה
 מיטן סכום פון
בלויד 180 דאלער
 האט איהר די זכיה
 אויסצואלן דעם יו"ט פסח
 פאר א היימישע משפחה
 מענ"י אר"י

קיצור דינים, מפסקי הראשונים והאחרונים עם חוספת ביאורים וטעמים שונים

הוקים להורותם

הלכות ברכות (ל) דיני עיקר וטפל

נערך ונסדר ע"י הרב יחיאל מיכל אברהם פרידמאן שליט"א

מילוי הכתוב

הנה בכרוב הממולאים באורז, בבשר טחון וכדו' כתבנו בגליונות הקודמים פירי הדין דבדרך כלל המילוי דהיינו האורז הוא העיקר, דעיקר המאכל בא בכדי לאכול את המילוי, והאכל שעוטף את המילוי אינו בא אלא בכדי ליתן טעם או לעטוף ולהחזיק את המילוי ונחשב כטפל, וע"כ מברך על האורז ופוסט את הטפל. ואם המין העוטף את האורז חביב לו ויש לו הנאה לאכלו בפני עצמו - יברך על שניהם.

ובעצם ברכת המילוי כשמעורב אורז ובשר ושניהם נחשבים לעיקר המאכל - תלוי דין ברכתו במין שהוא הרוב דאם האורז הוא הרוב מברך בורא מיני מזונות על האורז (לפי מנהג העולם לברך מזונות על אורז, ואמ"ל בענין זה ועוד חזון למועד) ופוסט בזה את הבשר שהוא המיעוט.

ואם הבשר הוא הרוב כנגד האורז מברך שהכל על הבשר ופוסט את האורז.

***

ולסיכומא דמילתא בעצם הדין דעיקר פוסט הטפל חקרו האחרונים בשורש הפטור - האם הכוונה שהטפל אינו צריך ברכה כלל, דנפקע חיוב ברכה ממנו כיון שהוא אינו אלא טפל דאין לו חשיבות בפני עצמו, או שהטפל מחויב בברכה אלא דנפטר בברכת העיקר כיון דטפל הוא לו.

ובחזו"א (או"ח סי' כ"ז אות ט') הוכיח מדברי התוס' (ברכות דף מד. ד"ה באוכל) שהטפל טעון ברכה רק שנפטר בברכת העיקר, דכתבו התוס' דכשלא היה הטפל לפניו בשעת ברכה ולא היה דעתו עליו לא נפטר בברכת העיקר, הרי מוכח שהטפל טעון ברכה ורק נפטר בברכת העיקר, וכן מבואר בשו"ת אבני נזר (סי' ל"ח אות י"ג), דהטפל מחויב בברכה רק נפטר בברכת העיקר.

עיקר וטפל במיני מאכלים המעורבים יחד

(א) כשהמין האחד עיקר והשני אינו בא אלא להטעימו וללפתו, מברך על העיקר ופוסט הטפל והבאנו בגליונות הקודמים כמה דוגמאות למעשה והם כדלהלן: מאכלי חלב [יגורט] שמעורב בהם חתיכות קטנות של פירות - מברך רק שהכל על החלב (דבדרך כלל העיקר הוא החלב והפירות באים רק להוסיף טעם), שוקולד, גלידה וכדו', ובתוכם חתיכות שקדים, או אגוזים - מברך רק על השוקולד או הגלידה שהכל.

(ב) שני מיני מאכלים המעורבים יחד ושני המינים שווים בחשיבותם ונחשבים לעיקר - הולכים אחר הרוב, ומברכים כברכת המין שהוא הרוב בהתערובות, (שהוא העיקר לענין הברכה והמין השני נעשית טפל לו).

מיני סלטים

סלטים שמוסיפים לעיקר המין שאר דברים בכדי לתבלם, [כגון סלט ביצים או טונה שמעורבים בהם חתיכות בצל וכדו'] - מברך רק שהכל על הסלט ופוסט הבצל דטפל הוא.

מאכל ביצים ובצלים של שב"ק

מאכל ביצים עם בצלים מעורבים שהמנהג לאוכלם בשבת בסעודת שחרית, נכון לאוכלו רק בתוך הסעודה, דאם יאכלם שלא בתוך הסעודה הוי ספק ברכה מי הוא העיקר ועל מה צריך לברך על הביצים או על הבצל

(כן מובא בזמירות דברי יואל בשם רביה"ק ז"ע, דהנה כ' הפמ"ג סי' ר"צ בא"א) דהביצים עיקר, אבל לפי המבואר בסי' טעמי המנהגים בשם ס' גאולת ישראל שבשבת הבצלים הם העיקר [וחלוק הוא מימות החול דמברך שהכל על הביצים ופוסט את הבצלים, דהביצים עיקר והבצלים טפל], ועל כן מספק ברכה סובר רבינו שאין לאוכלן רק בתוך הסעודה, ולכן לא חילק רבינו שירים מהביצים והבצלים רק אלו שעדיין לא ברכו ברכת המזון).

חלק נכבד מהוצאת הגליון נתנדב ע"י ידידנו הרבני הנכבד והמפואר

מוה"ר אהרן משה שלאגער הי"ו

מנכדי קהילתו הק' בווליאמסבורג י"ע

לע"נ אביו הרה"ח ר' אברהם ב"ר אהרן משה יודא ע"ה, נלב"ע כ"ד אדר

תולדותיהם של צדיקים ומעשייהם הטובים של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים

הילולא דצדיקא

הגה"ק רבי שלום דוב בער בן הגה"ק רבי שמואל זי"ע מליובאוויטש

יומא דהילולא ב' ניסן (תרפ"ו)

הגה"ק רבי שלום דוב בער (ד"ש"ב) מליובאוויטש זי"ע נולד בזמן כ'חשון תרכ"א לאביו הגה"ק רבי שמואל (מהר"ש) זי"ע בנו הצעיר של הגה"ק בעל "הנחמה צדיק" בן ר' שלום שבא שהי' חתנו של הגה"ק בעל התנא זי"ע, ולאחר מות רבקה ע"ה שהייתה בתו של האדמו"ר האמצעי הגה"ק ר' דוב בער מליובאוויטש בן הבעל התנא זי"ע, ויקרא שמו בישראל ע"ש שני זקניו ה"ה אביו של ה"צמח"ו והאדמו"ר האמצעי זי"ע.

עם הסתלקות אביו ביום י"ג תשרי תרמ"ג החל לומר שיעור החסידות ברבים ולמדת שלא קיבל באופן גלוי את תשואות באו אלפי חסידים לליובאוויטש להסתופף בצלו ולשמע ממנו חסידות ולקבל ברכותיו. בשנת תרנ"ד קיבל באופן גלוי את תשואות, ומעשה מ"מ וממשך השלשלת של חסידיו לליובאוויטש בדרום החסידות חב"ד שנתקיים ע"י הבעל התנא זי"ע הרש"ב נתבאר ונתלבן הדרך ע"י מוחו הגדול.

לימים יסד ישיבתו הגדולה "תומכי תמימים", ישיבה שלמדו בה תורת תגלה ותורת החסידות, בשנת תרע"ז בעת מלחמת העולם הראשונה כשחזית המלחמה התקרבה לליובאוויטש, עזב את העיר ועבר לעיר רוסטוב, ומאז הייתה רוסטוב לעיר הבירה של חסידות חב"ד.

ומן הראוי להעתיק משי"ב בספר "זכור ימות עולם" של הרה"ג ר' בנימין יאקאבאוויטש שליט"א (ח"ב עמ' מ') ז"ל: ומדי דברי בו זכור ואכרנו כי בשנת תשי"ט באל"ה מסענו עם רביה"ק זי"ע מארץ ישראל לאיראן או בהיותנו על סיפון האני' בלב ים, ובתוך אחד השיחות, סוד שח שרפי קדש אשר זכינו להנחות משך מל ימי תסעיה, העליתי אל דברי קדשו של מוד"ש"ב בקשר לאותו שיחה שהתקיימה באותו שעה, ובעקבות זה התחיל רביה"ק לדבר מקדשות ופרישותו של צדיק זה עד שנפסק בהתפעלות עצומה (אין א ברען) ויום את ידי בהתלהבות ואמר: "דע רש"ב איך דאך געוועזן אשלהב במש", עכ"ל.

עבודתו בקודש

גדול ה' עבודתו בפרט בעת עמדו בתפלה לפני קונו בהשתפכות תפשו וגעגועים וכיסופים, וכשהיו שומעים תפלתו בפרט באמרו ברכת "אהבה רבה" נתעוררו השומעים עד למאוד והיו מורידים נחל דמעה מגודל ההתעוררות והיה מגען לעצמו באמצע תפלתו ניגוני דביקות במתיקות נפלאה אשר נמש לב כל השומעים, ומסופר דכשהי' עוד אברך צעיר בחיי אביו המהר"ש באמצע תפלתו נטף דם מאפו והוא המשיך בתפלתו כאילו לא הי', ואמרו החסידים לאביו המהר"ש מה שקורה עם בנו והלך אביו והגיבה טליתו שהי' מופשלת על פניו והחזיק באפו עד שעצר הדם, והוא המהרש"ב לא חלי ולא מרגיש מגודל דביקותו בתפלה, ואמר עליו אמו הצדקית דבנה הוא מתנהג כמתנגד קודם התפלה שאינו טועם כלום, ובשעת התפלה כחסיד חב"ד דמתפלל באריכות, ולאחר התפלה כצדיקי פולין שטועם ואוכל רק מעט.

לוחם מלחמת ה'

ה' לוחם אדיר נגד כל פגעי הזמן, ועשה אסיפות עם גדולי רוסיה לתקן עצות ותחבולות לבל יכבה גחלת היהדות, בשנת

תרס"ה רצו השלטונות לגזור על רבני ישראל ללמוד למודי חול, לשם כך כנס אסיפות גדולות של גדולי הרבנים, שהביעו את התנגדות הנמרצת לגזרת השלטון, מספר פעמים אסרו אותו מלצאת מביתו, וגם פ"א עצרו אותו בבית האסירים, אבל הוא לא נרתע ולא פחד, ונלחם נגדם עד שהצליח לבטל את הגזירה, בפרט לחם בדעתו האיתנה נגד נגע הציונות שהתחיל להתפשט באותו זמן, ודרש הרבה שיחות נגדם מלא קנאות, וכתב מכתבים נלהבים ללחום מלחמת ה' נגד הציונים. רביה"ק זי"ע מביא בספרו הק' ויואל משה (מאמר א ספ"ק) וגם בשו"ת דברי יואל (הלך דחק משפט סי' קמ"א) וכתוב עליו תואר הגה"ק מה שלא נהג לכתוב על שום צדיק שהי' בדורו.

רבן של ישראל

הי' כאב רחמן לאלפי ישראל אשר בארץ רוסיה, באותו הזמן התדרדר מאד פרנסת ישראל ברוסיה, אז דאג להקים בתי חרושת רבים שבהם מצאו אלפי יהודים את פרנסתם, גם דאג לאלפי חיילי יהודים שהתגייסו לצבא שיקבלו אוכל כשר מצות על פסח וכדו', כשהי' הגזירה על יהודי מוסקבה להיגרש מבתיים או בא לעזרת המגורשים לעזור להם בהשגת מקומות

מגורים ובכסף וכדו', אלפי ישראל מצאו בו אוזן קשבת כשבאו אליו עם בקשותיהם והוא כאב רחמן עזר להם בכל משאלותם, ואלפי ישראל נושעו וברכותיו עשתה פירות. פ"א בא אליו אחד מתלמידיו עם בקשה שינצל מהצבא, אמר לו הרי אתה יודע לשיר, וכל בעלי שיר יוצאין בשיר (שבת פ"ה מ"א), הבחור התקבל לשרת בצבא, אחר זמן קצר הגיע יום ה"יארצייט" של אביו, וביקש רשות לנסוע לעיירה הסמוכה להתפלל ולומר קדיש, ונסע עיירה והתפלל לפני התיבה, להבחור הזה הי' קול ערב מאד והקהל נדחו מאד מתפילתו, אחר התפילה ניגש אליו הגבאי ואמר לו שרוצים לקבלו לבעל תפילה קבוע שלהם, ענה לו שאני יכול לקבל את המשרה, כאשר הוא משרת בצבא ואני יכול לילך משם, שאלו הגבאי ואם ישתחררו אותך יקבל את המשרה, ענה כן, אותו גבאי הי' לו קשרים טובים עם הגענעראל דשם, והשתדל עבורו, ואכן השתחרר ויצא מהצבא ע"י שיר...

עין רואה

פ"א אחר חג השבועות נכנס אליו אחד מחסידיו ליחידות, אמר לו הרש"ב הרי תוך סוחר בעצי יער, לפעמים מוכרח את לשבות כמה ימים רצופות ביער, ובכן אני מציע אני לך כשיגיע ימי חנוכה אל תשכח לקחת נרות עמך ותראה שיראה נרות גדולות, וברכו לשלום, החסיד יצא מהחדר מלא התפעלות הלא ימי קיץ עכשיו ומה להרבי עם נרות חנוכה, אבל כחסיד מאמין ברבו, קיבל את דברי רבו, בימי חנוכה הבא נודמן לו לנסוע ליער עקב מסחרו, וזכר מדברי רבו והכניס לתוך תרמילו נרות חנוכה גדולות כציוו רבו, ובעת ערב התנפלה עליו לפתע שודדים ושדדו לו כל רכושו שהי' סכום כסף גדול מאד, ואמרו לו שייכן עצמו למיתה, והוא התחיל לבקש על נפשו מהם כי נתן להם כל ממונו ושעוהו לו לחיות, אבל הם אמרו לו שהם מפחדים שמא ילך וילשין עליהם, הלכך הם הולכים להרוג אותו, כשראה שכלתה אליו הרעה ביקש מהם שיתנו לו בקשה האחרונה שנהוג לתת, ונתנו לו, אז ביקש ואמר שהיות שהוא יהודי והיום היא חנוכה אצל היהודים ומדליקים נרות, שעוהו לו להדליק נרות חנוכה, ונתנו לו רשות, והדליק נרות בלב נשבר, ובאותו זמן נכנס ליער פריץ של היער, עם משרתיו וחיליו, ולפתע ראה מרחוק את נרות דולקות ולא מצא חן בעיניו, אמר למשרתיו לילך לשם לראות מה פשר נרות, והלכו שם ומצאו את השודדים שמכנים עצמם להרוג את היהודי, ותפסו את השודדים ושחררו את היהודי, וכך ניצל החסיד ע"י ראיית רבו למרחוק.

אחרית ימיו

בשנת תר"פ ביום הפורים הי' התועודות האחרונה של הרש"ב, ודיבר אז דיבורים נפלאים ורימו כמה פעמים שימים אלו הם ימיו האחרונים עלי אדמות, באותו זמן הי' איסור לשתות יין וכדו', אבל הוא בלי שום פחד כינס את חסידיו ושתו וחגגו את יום הפורים בשמחה עילאה, בנו יחידו הריי"צ פחד

מאד על התנהגותו של אביו, אמר לו אביו אל תירא נהי' שלמים, פתאום באו לביתו החיילים ורצו לפרוץ חפוש אחר דברים האסורים מטעם הממשלה, ונפל פחד גדול על כל המסובים, אבל הרש"ב אמר שלא ישנו שום דבר ולא יפסיקו רגע אחד מן השמחה וימשיכו עם הדיגונים, כאשר נכנסו החיילים לתוך הבית לא קם ולא זע מהם והורו לכל אחד לעשות כך, ורצו לעשות החפוש אמר להם הרש"ב שלא עכשיו יעשו רק יותר מאוחר כאשר יגמר, וזה פלא הם קבלו את דבריו ויצאו, והמשיכו עם השמחה, ואח"כ באו עוד פעם ועל השלחן הי' יין, ורצו החסידים להחביא את היין, אמר להם "איך דארף שוין נישט מורא האבק, דע אנדערעוואך וועל איך שוין זיין גאר הויך", וכאשר נכנסו לתוך הבית, ועמדו מול פניו הסב פניו מהם ופנו לחסידיו ואמר: נו, צריכים לדבר דברי חסידות ויתבטלו הם לגמרי, והתחיל תיכף לומר שיחה על ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד וגו', הם עמדו זמן רב והביטו עליו, ואחר כך הלכו משם ולא דברו מאומה, וישב עם החסידים עד ארבע לפנות בוקר, במוצאי שב"ק פרשת ויקרא, ב' ניסן תר"פ נסתלק לגנוי מרומים ומנ"כ בעיר רוסטוב.

זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אלמן

לוח ההילולא

כ"ה אדר

- ❖ רבי אברהם גרשון מקיטוב ב"ר אפרים - תקכ"ה

כ"ו אדר

- ❖ רבי אליעזר לפא מחמעלניק ב"ר אלמלך מלזענסק - תקע"ג
- ❖ רבי אהרן ב"ר שמשון (ד"ר גארדן, תלמיד המגיד) - תק"ע [אד"ב]

כ"ז אדר

- ❖ רבי יוסף שאול נאטאנאוהן ב"ר ארי' לייבוש (שואל ומשיב) - תרל"ה

כ"ט אדר

- ❖ רבי שלמה הכהן מראדאמסק ב"ר דוב צבי (תפארת שלמה) - תרכ"ו

א' ניסן

- ❖ נרב ואביהו בני אהרן - ב"א תמ"ט
- ❖ רבי שמואל הלוי קעליך ב"ר נתן נטע (מחצית השקל) - תקס"ו

ב' ניסן

- ❖ רבי שלום דוב בער מליובאוויטש ב"ר שמואל (הרשב"ב) - תר"פ

ג' ניסן

- ❖ רבי אפרים ב"ר צבי (החכם צבי) תקל"ב

לקט אמרי קודש מפני צדיקי וקדושי עלינו בוודל קדושת הימים הבעל"ט וסמלתו

דבר בעתו

שבת פרשת החודש

המאמר החדש הזה לכם נאמר לישראל בהיותם עוד במצרים, אשר שמו מורה על כל ענין מיצר ודחק, ונאמר להם החדש הזה לכם שיהיה הארת החודש על כל הדחקים אשר הם בתוכם, כי הוא זה עצם ענין חידוש הלבנה כשהיא בתכלית ההתכנסות היא מתחדשת להאיר שהוא בחינת אנפין חדתין, וכל ש"ק הוא זכר ליציאת מצרים, ובפרט שב"ק זה בוודאי יאיר לנו השו"ת התחדשות הזה בכל העינים בגאולה וישועה ורפואה קרובה לבוא. (אמרי אמת)

ובראשית דברינו לפני שנתחיל לבאר גודל מעלת הימים האלו צריכים לדעת ולהבין שהדבר תלוי בידע, וכפי ההכנה שאדם עושה מלמטה כך נשפע עליו מלמעלה, והעיקר הוא שעל כל הדברים צריך להיות ההכנה ומי שטרח בער"ש יאכל בשבת, והתורה מורה לנו דרך הישרה שיכין א"ע בתשובה שלמה על כל מעשיו הראשונים להתקדש ולהטהר כדי שיהי' כלי מוכשר ויהי' בקרבו קדוש להכניס המאכל של מצה במקום קדוש וכו' וכל המצוות הנהגים בלילה זאת צריך הכנה על זה מר"ח וכו' והוא ג"כ תועלת לאדם ע"י שמכין את עצמו בהכנה דרבה בתשובה ומעש"ש שיהי' הגוף טהור ומוכן להכניס הקדושה בתוכו ע"י אכילת מצה. (תפארת שלמה)

וע"י הכנת הימים בהכשר הכלים והעצמות במעשה ודיבור ומחשבה ע"י נוכל לקבל קדושת הימים ימי פסח לפי ערך כל אחד ואחד לשלימות העבודה הזאת בחודש הזה ולקדושת הסדר שהוא סדר כל השנה. (בית אהרן)

ובנוהג שבועלם כשמכניסין אורח הגון צריכין להכין א"ע במטה כסא ושלחן ומדור לפי כבודו, כמו כן אנחנו אלה פה היום בהזמנא תליא מילתא, וחל עלינו לקדש לבורות נכון לקבל טהרת הקדוש ליום מועד. (מנחם ציון)

ואשרי מי שהוא זוכה לקדש ולטהר עצמו לפני בוא ימים המבורכין חודש ניסן, כי בכל שנה ל' יום קודם הפסח הקב"ה עושה לישראל משוא פנים ברוב חסדיו ומתחיל להוציא נפשותם מהיכלות הטמאה מעט מעט שיעור חלק אחד משלושים בכל לילה, באופן שבלייל ביעור חמץ כל פושעי ישראל עומדים בפתח מהיכל החיצון מהנ' וכו' והעיני בשר לו יכוין לקראת אלקינו ויטיב מעשיו ל' יום

בפרט בעת שמתחילין ליכנס בזה החודש ניסן ואט קראין בשבת שלפניו פרשת החודש הזה לכם, וכל ברכאן של קדושת ימי חודש ניסן בשבת זו תליין, ועל ידי קריאת פרשת החודש בשבת הזה שהוא לעורר מרדם ישנים, כדי להכין עצמנו בקדושה ובטהרה בכל הכוונות הראויות לליל התקדש החג נוכל לזכות להרגיש האור הגדול מקדושת היו"ט הבעל"ט.

ובשבת זו יכול כל אדם מישראל להתחיל מחדש ולהתחדש לגמרי ומה שעבר אין והעיקר מכאן ולהלאה, ובפרשת החודש בא ניצוץ אור חדש שיוכל להיות כבדו' חדשה ממש. (שפתי צדיק)

ועיקר עבודה לשמים היא ע"י עסק התורה וע"י התורה הק' יכול האדם לבוא לכל המדרגות. (נועם אלימלך)

ובפרט שבשבת זו יורד שפע קדש מלמעלה על הלומד תורה, ומסופר מהיהודי הקדוש שאמר שבשבת זו יש בו התחדשות בשפע בדברי תורה. (פרי צדיק)

וידוע מאמר הרה"ק מלובלין ז"ע על אמרם ז"ל (ביצה ט"ז) וביום השביעי וינפש כיון ששבת ווי אבדה נפש, ולכאורה היה יותר מתאים לומר זאת במוצאי שבת ולא בליל שב"ק, אלא הענין הוא שידע שיבוא מוצאי שב"ק שיאבד את הפש היתירה של שבת, ע"כ ישמור ויחוס על הזמן היקר של שבת שלא יבזבז לבטלה. (בית אברהם)

שבת היא מלעזק ורפואה קרובה לבא (שבת יב) היינו שמכח קדושת השבת אין שום דחק וזעקה בעולם, רק אדרבה נשפע כל מיני ברכות ורפואות וישועות, ואף אם יש לאדם איזה דחק ח"ו יש בשרש קדושת השבת הארץ פנים חדשות להמתיק את הכל שיהיה כלא היה, והוא שבת היא מלעזק רומז לענין הראשון שבכח קדושת השבת שלא יהיה מעיקרא שום דחק וזעקה, ורפואה קרובה לבא רומז על כח קדושת השבת בענין ההארת פנים חדשות להמתיק הכל, וזאת מרמז לנו ג"כ האר"י הקדוש זצ"ל בפיוט צווחין אף עקתינ בטליין ושביתינ ברם אנפין חדתין, שיש בקדושת השבת ענין פנים חדשות להמתיק את הכל ובפרט בשבת קודש זה שקורין בו פרשת החדש, בוודאי נשפע בו כח הקדושה הנ"ל, כי

לה' הטוב להיות לנחת רוח לפניו ולקבל משם כל בחי' שפע ברכה וקדושה רבה. (באר מים חיים)

ומעלה יתירה יש בר"ח מכל שאר הימים שאפילו לא הכין עצמו כלל פתאום בא יבוא עליו הארה גדולה משמים ור"ח אינו בא אלא בתחילת החדש, מורה שאין אור ר"ח לעומת המעש"ט של כל החדש, אלא להיפך שיתרון אור של ר"ח מקודם אף לבלתי מוכנים דיין וכו', וע"כ יום המשכת הקדושה הוא יום הנכבד שממנו מתסעפת קדושה לכל ימי החדש. (שם משמואל)

ואפי' פחות שבישראל ואפילו בשפל המצב מאוד וחיתו לשאול הגיע יש בכוחו להתחיל בחדש בחילוף כח שלא הי' בו טרם התעורר. (שם משמואל)

וע"כ ראוי ונכון לאיש המשכיל לראות ולהשיג על עצמו שיום הר"ח יהי' אצלו בתיקון בעבודת השי"ת ואז יהי' נכון לבו בטוח בכל החדש כולו, ואפילו אם שעה אחת ביום ר"ח בתיקונו אזי יהי' בודאי אצלו כל החדש בבחינת ר"ח. (אהבת שלום)

ובכן מה נסיף עוד לדבר הלא כל זה היא בכל ר"ח וק"ו מה מאוד גדלה מעלת ר"ח ניסן שראשון היא לכל חדשי השנה, ונוסף עליהם החדש הזה שההארתי נתן סח להתעוררות על כל חדשי השנה. (חידושי הרי"ם)

כי בראש חודש ניסן מתחדש השפע על כל השנה (קדושת לוי)

החדש הזה לכם ראש חדשים שכל חודש יש לו קדושה מיוחדת ויום ראשון נקרא ראש חודש שהוא ראש של כל החדש וכו' והיא כולל כל קדושת החדש, וניסן כולל כל קדושת י"ב החדשים ונקרא ר"ח שלו ראש חדשים. (פרי צדיק)

ומר"ח צריך להשיג ולהרגיש קדושת המועד שיבוא בחדש זה והוא ר"ח לרגלים שממנו מסתעף כל קדושת הרגלים. (פרי צדיק)

ועוד מצאנו בספרי הקודש שבים זה נתגלה אור גדול וטרא מאורו של מלך המשיח ובכל שנה ושנה שמתקרב יותר לגאולה מרגישין בו אור יותר מאור זה של ישועה אמיתית של ישראל, וכלל ר"ח היא הרגשת אור של עתיד ובר"ח ניסן שהיא ראש לכל החדשים שבו יהי' עיקר התחלת וראשית התחדשות אורן לעתיד בו היא תוקף השגת אור זה בכל דור ודור, בפרט בדורות הללו עקבתא דמשיחא יוכלו להשיג הארה גדולה מאורו של משיח בר"ח ניסן. (מחשבות חרוץ)

קודם לפסח וכו' ויוסיף אומץ להטהר ולהזהר ל' יום קודם לפסח כי אלהינו מרחם מוציא אסירים נפשנו הטמונות בסט"א דבר יום יומו חלק כחלק. (חיד"א)

ומובן מאליו שכמה שאדם מרוחק ביותר משערי הקדושה צריך ביותר להכין עצמו וביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון מהקדושה וחכמים שפטו על רובא דעלמא אשר במחשך מעשיהם בכל משך השנה וריכם זמנם טובא להכנה הלוז ועל כן פסקו צעריכים להתחיל ל' יום מקודם ומאז יתחילו בתוספת קדושה. (מנחם ציון)

ומהראוי לכל אחד להכין א"ע לפי כוחו בשלושים יום אלו קודם הפסח בכל התאמצות לעבודת ית' ולצאת כל א' וא' ממצרים. (עבודת ישראל)

ואל יאמר אדם בלבו דכיון שימים אלו מסוגלים להתקדש ולהטהר מכל סיג ופגם ומובא בספרים הקדושים שהאור נשפע מלמעלה בדרך דילוג וקפיצה, ובפסח בא הקדושה לאדם בפעם אחת כלשון פסח. (עבודת ישראל)

וצריך כל אדם לטהר עצמו כדי שיוכל לקבל אור הבהיר, למשל שהחמה אע"פ שהיא זורחת ביותר צריכין החלוות להיות פתוחים שאם יהיו סתומים לא תוכל החמה לזרוח להבית. (עבודת ישראל)

ואם אמר יאמר האדם הלא מבואר בספרים הקדושים שניסן הוא החדש אשר ישועות בו מקיפות, לשון החנוני מקף, שאע"פ שאין לאדם עדיין שום זכות מליון לו מהשמים, אמנם אם החרש תחריש בעת הזאת ולישב בחיבוק ידים אין מקיפין לו, ויובן עפ"י משל שמקיפין לסוחר עני שהי' לו במה לסחור ולהרווח, כן ענין חודש זה שמי שרוצה עכ"פ לסחור ולהרווח את החיים ואת הטוב שמקיפין לו הארה אלקית, ומובן אשר אין מקיפין לאיש שאינו רוצה לסחור כלל אלא לישב בחיבוק ידים. (שם משמואל)

עתה אחרי אשר הראנו אלקים את כל זאת צריך לדעת שהעיקר הוא ביום הראשון של חודש ניסן שבו תלוי כל החדש ניסן, כי יום הראשון של ניסן הוא כנגד החדש ניסן עצמו, ויום הראשון הוא נגד כל החדש הראשון.

(אגרא דכלה)

ובאמת בכל ר"ח יש לה מעלות נשגבות, ובראש חודש לרוב ההארה הנפלאה מחסדי המקום ב"ה המופיע על עמו ישראל זוכים שורש נשמתני לעלות למעלה למעלה, והקב"ה כביכול מגביה אותנו עד שזה לראשו כביכול, ונקרא ובראשי חדשיכם תרין ראשין, כי ראש הבן והאב שזוין, וע"כ תקריבו עולה לה' שתקרבו עצמיכם לעלות

שבת של מי היתה

במסגרת מפעל "החזקת מלמד"

בשם אלפי בני ציון תלמידי המוסדות, ובשם מצדיקי הרבים אלו מלמדי תינוקות, שלוחה ברכתנו לכבוד הני אנשי שם קרואי מועד, אשר משמים וכו בזכות של כיתה שע"י מוסדותינו הק', ובעזרתם נוכל להחזיק מעמד, לחנך צאצאינו ע"ד המסורה לנו מרבותה"ק על טהרת הקודש

פר' ויקהל פקודי

מנ"ה יואל מאיר פריעדמאן הי"ו
המלמד: הר"ר יעקב מיכאל היילברון שליט"א

מנ"ה יואל פאלאטשעק הי"ו
המלמד: הר"ר שמואל אלטער בנעט שליט"א

מנ"ה משה בראך הי"ו
המלמד: הר"ר משה יוחנן קליין שליט"א

מנ"ה יואל גאנץ הי"ו
המלמדים: הר"ר יואל וויינבערגער שליט"א
הר"ר שמואל שאול גיינוואלד שליט"א

מנ"ה אברהם גאטליעב הי"ו
המלמד: הר"ר יוסף מאיר שווארטץ שליט"א

מנ"ה חיים שמואל שווארטץ הי"ו
המלמד: הר"ר שאול יחזקאל שווארטץ שליט"א

מנ"ה שמואל גרין הי"ו
המלמד: הר"ר יעקב מאיר ראזנבערג שליט"א
והר"ר דוד שלמה וואנחאצקער שליט"א

מנ"ה שלמה זלמן אייגנער הי"ו
המלמד: הר"ר שמעון יואל בראך שליט"א

מנ"ה אברהם אהרן הארטמאן הי"ו
המלמדים: הר"ר צבי יודא ווייס שליט"א
והר"ר נפתלי צבי בראדי שליט"א

מנ"ה שלמה אהרן פריעדמאן הי"ו
המלמד: הר"ר נפתלי יעקב פאלאטשעק שליט"א

מנ"ה דוד גרינפעלד הי"ו
המלמד: הר"ר יואל כץ שליט"א

מנ"ה אליעזר יואל גליק הי"ו
המלמד: הר"ר משה ראטה שליט"א

מנ"ה ישראל יושע קאליש הי"ו
המלמד: הר"ר אהרן ווייסהויז שליט"א

מנ"ה אברהם משה קליין הי"ו
המלמד: הר"ר מאיר חיים שישא שליט"א

מנ"ה מנחם יצחק אייזא ארפער הי"ו
המלמד: הר"ר משה ברוך כץ שליט"א

מנ"ה שמואל ארי' לע באוויטש הי"ו
המלמד: הר"ר הערשל גראס שליט"א

מנ"ה שלום לעבאוויטש הי"ו
המלמד: הר"ר מנשה ברוך קליין שליט"א

מנ"ה ישכר בער עפ שטיין הי"ו
המלמד: הר"ר אברהם משה לאנדא שליט"א

מנ"ה יחזקאל צבי מענד לאוויטש הי"ו
המלמדים: הר"ר עזרא בנעט שליט"א
והר"ר מרדכי מנחם שווארטץ שליט"א

זכות כל השעות של תורה ותפילה שנלמדו במסגרת הכיתה, יוקף ליזכותכם
לעד ולנצח נצחים, עץ חיים הוא למחזיקים בה ותומכיה מאושר.

שבת של מי היתה, שבת של רבי אלעזר בן עזריה היתה, וכמה היתה הגדה היום, אמרו לו
בפרשת הקהל, ומה דרש בה, הקהל את העם האנשים והנשים והטף, אם אנשים באים
ללמוד נשים באות לשמוע טף למה באין, "כדי ליתן שכר למביאיהן". (תניגה ג.)

מפעל החזקת מלמד
שע"י הנהלת המוסדות, פה בארה"ק

שבת מברכים חודש ניסן

המגיד הק' מקאזניץ היה רגיל לספר בכל שבת מברכין חודש ניסן ג' סיפורים אלו באומרו שסיפורים אלו מסוגל להשפיע לבני ישראל צרכי פסח בהרחבה

(א)

יהודי אחד עשה לפני חג הפסח חבית יין שרף, ונסע עמה למכירת היין, ולצורך כך היה צריך לעבור את גבולות הערים, כשעבר את הגבול תפסו אותו שומרי הגבול ולקחו ממנו החבית, כי היה אסור מחזיקי המדינה לסחור עם יי"ש ללא רשות מיוחדת, היהודי בצר לו נסע תיכף להרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע ובכה מאוד על מר מצבו שלקחו ממנו את החבית שהיה מקור פרנסתו, אמר לו הר"א שילך ויאמר לשומרי הגבול, שיטעמו מהחבית ויווכחו לראות כי בתוך החבית לא נמצא רק מים בלבד ולא יי"ש, וכן עשה היהודי, וכן לפלא היה כשטעמו שומרי הגבול מן החבית ראו שהיא מלאה מים והחזירו לו את החבית, היהודי שב להרה"א ושוב בכה על מצבו על שהחבית נהפכה להיות מים, אמר לו הר"א שיטעם עכשיו הוא מן החבית ויראה שהיא מלאה יי"ש, וכך היה שהחבית חזרה להיות יי"ש.

(ב)

למלך אחד נאבדה ממנו טבעתו, והוציא צו שרוצה הוא שיחפשו את הטבעת, ומי שקיבל על עצמו את חיפוש הטבעת נתן לו המלך הרבה מעות כדי שיתאפשר לו לחפש אחר האבידה, בעיירה אחת שבממלכת המלך היה היה גר איש יהודי עני ואביון, שלא היה בידו מאומה להכין את צרכי הפסח הקרב ובא, אמרה לו אשתו, הנה אתה רואה שהמלך נתן מעות למי שרוצה לחפש את טבעתו, לך איפוא גם אתה ותאמר שאתה ג"כ רוצה לחפש את טבעת היקרה של המלך, ובממון שיביא לך המלך יהא לט במה להכין את צרכי החג, נראתה בעיניו עצת אשתו והלך אל המלך והציע את עצמו לחיפוש האבידה, ואכן קיבל את הממון, נסע מיד לעיירתו והכין את כל צרכי החג, לה"סדר", אחד מויעציו של המלך היה כומר שונא ישראל וכראותו את היהודי מהין לקחת ממנו של המלך עבור חיפוש האבידה לא היה יכול לסבול זאת, איך רימה

היהודי את המלך והוציא ממנו ממון, הלך הכומר בליל חג הפסח מתחת חלון ביתו של היהודי וראה איך שאוכל ושותה ואינו עוסק כלל בחיפוש הטבעת, מיהר אל המלך ואמר לו: יבוא המלך עמי ואראה לו מה עשה היהודי עם המעות, הלך המלך עמו, וראו את היהודי יושב כמלך בגדוד, כשעמד המלך מתחת חלון ביתו אמרו אז אצלו את החרוז של "דיינו" ושמו של הכומר ג"כ היה "דיינו", ואמר המלך הנה עכשיו עושה היהודי חקירה מי גנב טבעת המלך, וכולם אומרים "דיינו", הבין המלך שהכומר הוא הגנב הנוכל, וצה המלך לאסור את הכומר ולהכותו עד שיודה ואכן נודע הדבר שהוא שלח ידו בטבעת המלך.

(ג)

יהודי אחד עבד אצל פריץ, פעם התפאר הפריץ לפני שאלולא היה נותן לו פרנסה היה גוע מרעב ח", היהודי ענה לפריץ: הלא יש אלוקים בשמים הזן ומפרנס לכל, ואתה הנך רק השליח, כששמע הפריץ את דיבוריו של היהודי חרה לו מאוד ונטל ממנו את פרנסתו, היה זה לפני חג הפסח והיהודי העני לא היה בידו איך להכין צרכי החג, לאותו פריץ היה קף שהיה חביב עליו מאוד, פעם נכנס הפריץ לנקות את אוצר מטבעות הזהב שלו, וכשראה הקוף איך מנקה הפריץ את המטבעות עם הרוק שבפיו, עשה גם הוא כמעשהו, אלא שהקוף בלע את המטבעות, עד שהתמלא כריסו במטבעות וזהב ונפל פגר מת, הפריץ שלא ידע על סיבת המוות החליט לזרוק את הנבילה לבית היהודי, כשראה היהודי את הנבילה בביתו הבחין שנבקע בטנה ומטבעות זהב ניצצים מתוכה, נטלם והוציאם להוצאת החג, בליל פסח שלח הפריץ לקרוא ליהודי ובידר אצלו מניין לו כל זה, סיפר לו היהודי את כל המעשה, או אז הודה הפריץ כי ה' הוא הזן לכל.

נתפרסם ע"י ידידיו החפץ בעילום שמו
לזכותו ולהצלחתו

התודה והברכה

לידידיו הרבני הנכבד והמפואר רודף צדקה וחסד

מוה"ר ישעי' יצחק רובין הי"ו

אשר השתתף בסכום נכבד בהוצאת הגליון

לרגל שמחתנו בבישואי בתו שתחי' למז"ט

מפעל קמחא דפסחא "ידי חסד"

שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר

רח' קדושת יו"ט 6 קרית יואל - בני ברק

ערבי פסחים תשס"ט לפ"ק

ב"ה

אל כבוד אחינו בני"י שלומי נדיבי עם סגולה הע"י

הגנו בזה בקריאה של חיבה ובקשה נרגשת מריחוק מקום וקירוב הלב עבור מפעל "קמחא דפסחא ידי חסד" שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר פה בעירנו בני ברק יצ"ו, אשר מטרתה ופעולתה לחלק מדי שנה בשנה חבילות של מזון לכבוד חג הפסח למשפחות הנצרכים מאנ"ש.

והן אך מן המותר לבאר גודל נחיצות הענין כאשר בהרבה בתי אנ"ש נעשה אור במושבותם ונכנס להם שמחת ועונג החג בחלוקה זו, בכדי שיוכלו לכלכל ולשמוח את בני משפחתם בימי חג הפסח כראוי וכנכון, ומה מאוד גדלה נחיצתה של המפעל דלאחרונה כידוע נתרבו הנצרכים ה"י עקב מצב הכלכלה בארה"ק שמתדרדר והולך מיום ליום, ואם כי בימות השנה אין ידם של הנצרכים משגת די מחסורם לכלכלת ביתם, הרי בבוא ימי החג גדלו פי כמה ההוצאות מחמת צורכי החג ואין בידם פרוטה לפורטם, ולולא פעולת עזר המפעל לא היו מביאים לתוך ביתם די מחסורם בהרחבה והיו ח"ו מונעים עצמם מעריכת החג כראוי.

מן הנכון לציין בזה כי המפעל מקפידים מאוד על חלוקת המזון שיהי' מותר בסתר באופן שלא יתבייש המקבל, כמו כן מחלקים למשפחות אך ורק צורכי החג הנצרכים בבית יהודי בכדי לערוך את היו"ט כדת וכנכון.

ולפיכך מצפים ומקוים אנו לעזרתכם הנדיבה, ונא אל תשיבנו ריקם מלפניכם, והושיטו לנו תרומות ידכם, ועי"ז תהיו שותפים לדבר מצוה במעשי הצדקה וחסד שנעשה ע"י המפעל קמחא דפסחא, ותהי' נכון לבבכם בטוח שזכותם להאיר בתי משפחות נצרכות לקראת חג הפסח.

ובשכר זאת תזכו לחג פסח כשר ושמוח, ונוכח עוד השתא לאכול מן הזבחים ומן הפסחים, בבנין בית המקדש במהרה בימינו, בביאת משיח צדקינו, ומלכינו כ"ק מורן רבינו שליט"א בראשינו, אמן.

הנ"ל בקוה אלהיך וכל ילדך בפה

פ"ה הנה"א חסדא קמחא דפסחא יו"ט 6 קרית יואל ד'סאטמאר ב"ב

י"ב קא איציק ווייס אלול יאצקאל שווארץ

משולחן מלכים

שיחות קודש שנשמעו מפי כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

פנימי — סב — בלתי חובה

יום ד' פרשת בשלה תשס"ט לפ"ק

ביקור כ"ק אדמו"ר מפאפא שליט"א אצל כ"ק מרן רבינו שליט"א – בפאלם ספרינגס יע"א

רבינו קיבל פניו בכבוד ופרס בשלומו

האדמו"ר מפאפא: ס'ווערט געברענגט פון צדיקים אז דער שם פון קפיצת הדרך איז יוה"ד (היוצא בפסקו כ"י מלאכי) יצוה ל'ד, איז מרומז אין די ראשי תיבות פון יחיד ורבים הלכה כרבים
רבינו: דער אוהב ישראל (לקושים בסוף הספר) ברענגט מאקע א מדרש הנפטר מחבירו אל יפטר אלא מתוך דבר הלכה, מאי הלכה, יחיד ורבים הלכה כרבים

מייטש דער אפמער רב אזוי, אז דער שם פונעם מלאך וואס איז ממונה על הדרכים יוה"ד די סופי תיבות פונעם פסק (תהלים צא, יא) כ"י מלאכי'ו יצוה ל'ד, דאס איז די ראשי תיבות פון יחיד ורבים הלכה כרבים, איז וועגן דעם הנפטר מחבירו זאל דערמאנען דוקא די הלכה ס'זאל איהם זיין פאר א שמירה.¹

1

ויש לציין מזה שמוכא בספד"ק שהרה"ק החוזה מלבלך זי"ע חזר פעם בערב שב"ק עם כמה מתלמידיו מאיזה עיירה רחוקה מביתו מבית

האדמו"ר מפאפא: די בערג ארום און ארום מאכן א רושם, אין שולחן ערוך שטייט (או"ח סי' רכ"ח ס"א) אז מ'זעהט גרויסע בערג מאכט מען עושה מעשה בראשית, אבער כ'חאב נישט נאכגעקוקט דעם גדר פון די גרויסע בערג (דעם בסעי' ג' מבואר שמברך דווקא על הרים וגבעות המשונים וניכרת גבורת הכורא בהם. ועי' במשנ"ב סי' רכ"ד פס"ג) שמביא דברי האלי רבא שדייקא כשהאדם מתפעל

מילה שכבוד בה בסנדקאות, ויהי בהיותם בדרך נכנסו הסוסים לביצה אחת והחלו לטבוע בבין בלי יכולת לצאת משם, ניסו החסידים להוציאם בדרך שונות אך ללא חעיל, לא ידע החסידים לטכס עזת, בעוד חששם גובר שלא יבוא ח"ו לדי חלול שבת, שהרי היו עדין רחוקים מביתם, עד שאור אחד התלמידים עז, ובלת ברירה פה אל רבו הק, ואמר לו שאן מנס אלא שהרה"ק ישתמש ויאמר השם של קפיצת הדרך, נענה הרה"ק מלובלין ואמר: "יא ווער פען היינט?", כיון שיצאו מילים אלו מפיו הק הצליח הסוסים להוציא וגלחים מטיט היון, וחיש מהר הגיעו לביתם בקפיצת הדרך, וביאור הענין הוא, כי השם של שמות הדרך - יוה"ד - יוצא מסופי תיבות של הפסק כ"י מלאכי'ו יצוה ל'ד, והרה"ק בענותנותו ובחכמתו הטמין את השם ברמז באמרו: יא ווער פען היינט - שראשי התיבות הא השם הנ"ל ולק קפצה להם הדרך.

אינעם "אוהל החסד" נענן ביהמ"ד המפואר 13 הופער סט.

וועלן אנשי שלומינו תושבי וויליאמסבורג שטראמען קומענדיגן זונטאג

צו העלפן פאר אונזערע נאנטע ברודער אין בני ברק אויף צורישן דעם יו"ט פסח

דארעא (ברכות נח אבד שמואל נהירן ל שביל דשמיא בשביל דנהרדעא), אלע טבעיות האבן זיי געוואוסט.

האדמו"ר מפאפא: כ'געדענק אז מיינ טאטע ז"ל (כ"ק אדמו"ר בעל וחי וזק מפאפא זצ"ל) איז אמאל געווען אין פלארידא, האט ער דארט געטראפן א איד וואס האט זיך פארגעשטעלט פאר א פראפעסער פון בוטעניק (צמחים), האט איהם מיינ טאטע געפרעגט דו ווייסט צו זאגן פון עופות וואס וואקסן אויף ביימער? איז ער געבליבן שטיין און געזאגט, ניין, זאגט איהם מיינ טאטע אין שולחן ערוך שטייט פון אזא זאך.

רבינו: יא, אין יורה דעה (סי' פ"ג סעי' טז) [דשם מבוואר מיני עופות הגדלים באילן ותלויים באילן בחרטומיהן ואסורין משום שרץ השורץ על הארץ].

ודיברו עוד באריכות מאופני בניית הכתבים דשם ומענין ירידת גשמים שיוורד שם גשם רק מעט

רבינו: ס'האט מיר געזאגט הרב דערלבוים וואס וואוינט דא, אז ער וואוינט שוין דא דרייסיג יאר און ער האט קיינמאל נישט געהאט קיין פראבלעם מיט קידוש לבנה, ס'איז אלץ דא א לבנה.

א' הנוכחים: ער האט א אנדערן פראבלעם, ער דארף ווארטן א האלב יאר אז ער זאל האבן מניין...

האדמו"ר מפאפא: רבי ישעי' גראס פון האט ספרינגס (ה"ה האדמו"ר מקערעספיר בערבעשט שליט"א) האט מיר געזאגט אז ער האט אמאל געווארט פיר יאר אויף רעגן פאר א מקוה.

רבינו: דארט אין האט ספרינגס רעגנט בדרך כלל עץ טעג א יאר, און אמאל דאס אויך נישט, וועגן דעם ווען ער האט געבויעט די מקוה האט ער געהאט גרויסע פראבלעמען ביז ווען דער בור האט זיך אנגעפילט.

מהם מברכין ברכות אלו, ולכן פסקו האחרונים שמו שדר קרוב לימים והרים ואין נפשו מתפעלת כלל מהם אינו מברך בראותו.²

רבינו: די זעלבע הלכה איז דאך אויך ווען מ'זעהט דעם ים, און אויפן ים הגדול (דהיינו ים התיכון) איז מען מברך מ'זאל מאכן עושה מעשה בראשית.³

ודיברו מנפלאות הבריאה וכדומה

האדמו"ר מפאפא: די תנאים און אמוראים האבן זיך געקענט אראפלאזן און אוועק זעצן זיי זאלן זיך אויסקענען אין די טבעיות פון די בעלי חיים.

רבינו: יא, די היליגע אמוראים, מ'זעהט עומק בינתם, ווי אזוי זייער חכמה איז ווייט ס'איז געגאנגען, ס'האט נישט קיין שיעור, מ'זעהט דאך אזוי און די גמרא בכורות (דף ה.) אויך האבן זיי געקענט שבילי דשמיא פונקט ווי שבילי

2

מענין לענין יש לציון מוש"כ בשו"ת בצל החכמה (הבסי י) שעל הדרים הגבוהים שבמדינת איטאליע אין למך עושה מעשה בראשית, כיון שאינו מששת ימי בראשית, כדאיתא במדרא (סנהדרין סא:) בשעה שנשא שלמה בת פרעה מלך גבריא'ל קנה בים העלה שרטון ועלו נבנה סך גדול של רומן, עיי"ש, והוא במדינת איטאליע.

ועיי' מוש"כ בשו"ת שבט הלוי (דף סי' מ"ו) שמטעם ה"ל אין למך עושה מעשה בראשית על ים המלח כי אחו"ל (עי' רש"י בראשית יד, ו) ומשכו יאורים לתוכו ונעשה ים המלח ואינו מששת ימי בראשית ועיי' בנימוקי או"ח (סי' רכ"ח ס"ק ב) בשם ס' הפרדס שאין מברכין עליה כיון שהוא מין קלח.

3

עי' בקף החיים (סי' רכ"ח ס"ק), ובביאור הלכה (שם ס"ק) ובנימוקי או"ח (סי' רכ"ח), שהוא בעין ברית שהכל וברכה כוללת, וכ"כ בשו"ת מנחת יצחק (ד"א סי' ק"י ח"ה סי' ו), דבאמת יש מחלוקת בין הראשונים מה נקרא ים הגדול, שעלה מברכין ברוך שעשה ים הגדול, והמחבר (שם) כתב שכונת הגמרא לים התיכון שגמני חשיבותו של ארץ ישראל נקרא ים הגדול, והמגן אברהם ועוד (עי' בגרואהאלי רסא) מביאים הרבה שמעידים לומר שהכונה על מי האוקיינוס, ועל הים התיכון מברכין עושה מעשה בראשית, כדן הרוואה שאר ימים וחדות.

איש בל יעדר !!!

זונטאג אינעם "אוהל החסד" נעבן ביהמ"ד המפואר 13 הופער סט.

וועלן מיר העלפן צו שיקן פלייש אויף יו"ט פסח פאר די משפחות אנ"ש אין בני ברק

דעם וואס דער מדבר וועט הערן דאס קול פונעם אויבערשטן וועט ער ווערן הייליג.

מ'קען זאגן, אז נישט וויל דאס מקום איז גוט קומט מען אהער, נאר פארקערט, כדי אידן זאלן דא קומען איז דאס מקום גוט...

ס'איז דא א ענליכע מעשה ביים בעלזער רב ז"ל (הרה"ק מהר"א זי"ע), אז ווען ער איז געווארן ממלא מקום פון זיין פאטער ז"ל (הרה"ק מהר"ד זי"ע) און מ'האט איהם געפרעגט צו וועלכן דאקטער זאל מען גיין אין לעמבערג, האט ער געזאגט מ'זאל גיין צו א אנדערן דאקטער וואס זיין טאטע פלעגט שיקן, האט מען זיך זייער גע'הידוש'ט אז ער האט געהייסן גיין צו א אנדערן דאקטער, האט זיך דער בעלזער רב אנגערופן, "איר פארשטייט נישט, ווער זאגט אז דער טאטע האט געשיקט צו יענעם דאקטער וויל ער איז א גוטער דאקטער, אפשר איז דער דאקטער געווען גוט וויל דער טאטע האט געשיקט צו איהם?"

רבינו: אין צאנז איז אמאל געווען א מעשה, א איד איז געקומען קיין צאנז און האט זיך מזכיר געווען אז ער ליידט זייער שטארק אויף די לונגען, האט דער דברי חיים אידס געהייסן ער זאל רייכערן, און ער האט איהם געזאגט "גערייכערט פלייש האלט לאנג", און אפילו אלע האבן געוואוסט אז רייכערן שאדט זייער שטארק פאר איהם וויל ער ליידט אויף די לונגען, אבער אז צאנזער רב הייסט האט ער געפאלגט, און ער איז טאקע געזונט געווארן.

האט זיך געמאכט א מעשה, אז נאך א איד וואס האט אויך געליטן אויף די לונגען איז געקומען קיין צאנז, און דער דברי חיים איז דעמאלטס נישט געווען אינדערהיים, האט מען איהם תיכף געזאגט אז נישט לאנג צוריק איז געווען דא אזא חולה, און דער רב האט איהם געהייסן רייכערן "וויל גערייכערט פלייש האלט לאנג", האט ער אזא סגולה,

אינטערסאנט איז, אז כאטש אז דא איז נישט נישט ווייט פון דארט, איז דא מער שכיח רעגן ווי דארט.

אין ייטב לב פרשת מסעי שרייבט ער אז ער איז געפאהרן אין באד, אז א גאנץ יאר איז קיינער נישט דא, אבער זומער קומט מען יא, און מ'לערנט און מ'דאוונט, איז מען מעלה דעם מקום, וועגן דעם האט דער אויבערשטער אזוי געמאכט מ'זאל זיין דארט א באד, כדי מ'זאל דארט קומען מעלה זיין די ניצוצות הק'.⁴

האדמו"ר מפאפא: ס'איז דא א מייטש פון ערשטן בעלזער רב (הרה"ק השר שלום זי"ע) אויפן פסוק (תהלים כג ה) קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש, אז דער מדבר האפט צום קול פונעם אויבערשטן, יחיל ה' מדבר קדש, און דער באשעפער האפט אז דער מדבר זאל ווערן הייליג, אז דורך

4

ו"ל הויטב לב בפרשת מסעי (ק' ע"ה) מדרש תנחומא לנה וכו' ליטב בתורה כל המסעות האלו על שקבל את ישראל עתה הקב"ה לית שכן שנאמר יששום מדבר וגו' וכתוב פרח תפוח וכו', אתה מוצא שעתיד המדבר להיות ישוב שנאמר אשים מדבר לאדם וכו', ולכאורה איך מוכח מזה שיהי' ישוב, "ובשבת" במדברין שהוא בקצה מדבר מאין אדם, ובמי הקיץ לפרקים יאספו שמה אנשים לומדים ומתפללים ועובדים את ה' במקום ההוא, אמרתי שעל זה מונת המדרש שעל ידי המעין שהוא לרפואה יש ישוב בעת מרפא, והענין כי בכל מקום יש ניצוצות הק' שצריך להעלותן ולה עשה ה' ככה למען לבא לשם להעלותן לשורשן, וז"ש דוד המלך ע"ה ה' רועי לא אחסר, שום ניצוץ השיך לשורש נשמתו, על כן בנאות דשא ידביצני על מז מנחות היינו מים שעל יד מ'צא אדם מנחה ממכאוביו ונהלם בכדי להעלות הניצוצות הק' דשם, והיו שנסע ישראל המ'ב מסעות האלו להעלות הניצוצות הק' דשם בזה שם מ'ב כידוע וז"ש המדרש עתה הקב"ה לית שכן שנאמר יששום מדבר וגו', "פרח" [רפ"ה ניצוצין] תפוח והבן, וממילא עתיד המדבר להיות ישוב שנאמר ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה כי מוציאין בלעו מפז וכשהו נופל ה' קם עתה אקום יאמר ה' בב"א.

ובייטב לב פרשת מטות (ק' ע"ה, ד"ה ונקמה רב) האריך לפרש בענין זה מאמרו כ"ב בפרשת מסעי וכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם וגו' ואלה מסעיהם למוצאיהם, עיי"ש באריכות, ועי"ש מש"כ בפרשת עקב

ותעל שוועתם

קומענדיגן זונטאג וועלן מיר ענטפערן די הארצרייסענדע געבעט פון אנ"ש בני ברק אינעם "אוהל החסד" נעבן ביהמ"ד המפואר 13 הופער סט.

מוסדות יטב לב ירושלים, בני ברק

צוליב דעם שווערן מצב וואס מיר געפונען זיך אצינד איז
בפקודת כ"ק מרן רבינו שליט"א
באשטימט געווארן א אויסערארנטליכע

עמערדזשענסי קאמפיין

צו קענען שיקען די תמיכות אין אויסצאלען די מלמדים אויפן הייליגען יו"ט פסח
וואס באטרעפט די קלאסאלע סומע פון

\$340,000

רבינו שליט"א האט מחייב געווען יעדן איינעם
בלי שום יוצא מן הכלל זיך צו באשטייערן מיטן סכום פון

\$120

**עס וועלן געמאכט ווערן אפיעלס אין אלע בתי מדרשים במשך די קומענדיגע וואכן און מיר בעטן
אלע אנשי שלומינו זיך צו משתתף זיין לכל הפחות מיטן אויבן דערמאנטן סכום**

ובזכות זה וועלן מיר זוכה זיין לעלות לציון ברנה און מקריב זיין דעם קרבן פסח
בדיצה ובחדוה צוזאמען מיט גאנץ כלל ישראל אמן

האט דער איד אויך אנגעהויבן צו רייכערן, און ער האט זיך צוהיסט און איז געווארן מסוכן.

און צווישן איז דער צאנזער רב אהיים געקומען, האט מען איהם דערציילט אז ס'איז דא א חולה מסוכן, ובין הדברים האט מען איהם געזאגט אז דא איז איהם ערגער געווארן, פרעגט דער דברי חיים, פארוואס איז איהם דא ערגער געווארן? האט מען איהם געענטפערט, אז ווייל ער האט גערייכערט איז ערגער געווארן זיין מצב, האט זיך דער דברי חיים צוביזערט, און ער האט געזאגט, ווייסט ער דען נישט אז רייכערן שאדט פאר איהם, ווי קען זיין אז ער האט נישט קיין אחריות אויף זיך? דערנאך האט מען געזאגט פאר'ן דברי חיים רב, דער איד איז מסוכן, ער דארף א ישועה, האט דער צאנזער רב געזאגט, ער זאל גיין רייכערן, ווייל גערייכערט פלייש האלט לאנג, און איז טאקע געגאנגען רייכערן און איז געזונט געווארן. ווען דער דברי חיים האט געהייסן רייכערן דעמאלטס האט דאס גענוצט...

וכיכדו רבינו לברך על חיי

ובירכו רבינו: לחיים דער אויבערשטער זאל העלפן מ'זאל זיין געזונט דא, און מ'זאל זיין געזונט אינדערהיים וואו מ'איז זאל מען זיין געזונט מיט אלעם גומן.

רבינו: ס'שטייט אין ערוגת הבושם די וואך (פרשת בשלה) א מוראדיג ווארט אויפן פסוק (שמות יד, ג) נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר, אז דער כח פון דיבור איז דעמאלטס געווען אין גלות.

אין אמת'ן שטייט שוין אזוי אין תפארת שלמה, 'נבוכים הם בארץ', אז א מענטש איז איינגעווענקען אין ארציות און תאוות, איז 'סגר עליהם המדבר', איז דער כח המדבר פארמאכט מ'קען נישט דאווענען געהעריג צום באשעפער.

ס'איז דא אסאך געהויבענע בחינות אין ערוגת הבושם ס'איז זייער א היליג ספר.

האדמו"ר מפאפא: מ'דארף אין דעם לערנען, מ'קען נישט סתם אזוי קוקן אין דעם.

רבינו: דער ערוגת הבושם (פרשת אמור עה"פ וקראתם בעצם היום הזה וגו') זאגט אויפן מאמר חז"ל (שבת פו.) הוסיף משה יום אחד מדעתו, פארוואס האט משה רבינו מוסיף געווען יום אחד מדעתו, און האט אפגעשטופט מיט נאך א טאג די קבלת התורה, נאר משה רבינו האט געוואוסט ס'וועט נאך קומען א צייט וואס מ'וועט זיך נישט קענען צוגרייטן צו מקבל זיין די תורה, וועט מען מאכן א חשבון אז מ'איז נישט ראוי צו מקבל זיין די תורה, ווייל מ'זעהט דאך אז דעמאלטס האט מען זיך אנגעגרייט ניין און פערציג טעג, און גלייך נאכדעם האט מען מקבל געווען די תורה, איז א סימן אז די חכמה איז פארבונדן מיט קבלת התורה, און אויב מ'האט זיך נישט צוגעגרייט אין ספירת העומר ווי געהעריג קען מען נישט צו גיין צום שבועות, וועגן דעם האט משה רבינו צוגעלייגט נאך א טאג, און האט אפגעשטיילט דעם טאג פון קבלת התורה פון די ניין און פערציג טעג, ס'זאל נישט האבן קיין שייכות, אז אפילו מ'האט זיך נישט צוגעגרייט קען מען נאך אלץ צוגיין צום יו"ט שבועות.

האדמו"ר מפאפא: מ'זאגט נאך פון חידושי הרי"מ צו פארענטפערן די קשיא פון מגן אברהם (או"ח סי' תצ"ד) וק הקשה הרמ"ע מפאט (עשה מאמרות הקוד"ח כ"ב פט"ו) ובשורת הריב"ש (סי' צ"ו) ווי אזוי זאגט מען ו' בסיון זמן מתן תורתינו, חז"ל זאגן דאך (שבת פו.) לכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל, און פסח מצרים איז דאך געווען דאנערשטאג, קומט אויס אז קבלת התורה איז געווען ז' בסיון און נישט ו' בסיון.

וה"י אחיר עמר

מיט בלוז \$180 האט איר די זכות צו אויפנעמען איין משפחה אויף יו"ט פסח
זונטאג אינעם "אוהל החסד" נעבן ביהמ"ד המפואר 13 הופער סט.

נאר ענטפערט דער חידושי הר"מ אז די גמרא זאגט (שבת פ"א) אז משה רבינו האט צוגעלייגט נאך א טאג מדעתו, און וועגן דעם האט מען געגעבן די תורה ו' בסיון, אבער במחשבה איז געווען צו געבן ו' בסיון, נאר במעשה איז עס געגעבן געווארן ו' בסיון, און ווייל די מחשבה איז געווען צו געבן ו' בסיון קען מען זאגן ו' בסיון זמן מתן תורתנו.

רבינו: כ'האב אמאל געענטפערט אויף די קשיא פון מגן אברהם ווי אזוי זאגט מען ו' בסיון זמן מתן תורתנו, אז דער תפארת שלמה (לחג השבועות) איז מסביר דאס ענין פון הוסיף משה יום אחד מדעתו, אז משה רבינו האט געוואלט ווייזן פאר די אידן די גרויסקייט פון דער כח פון צדיקים, אז הקב"ה גוזר וצדיק מבטל און צדיק גוזר והקב"ה מקיים (מועד קטן ט"א) וועגן דעם הוסיף משה יום אחד מדעתו און דער אייבערשטער האט מסכים געווען צו איהם, כדי צו ווייזן אז די חכמים האבן א כח, און דער אייבערשטער נעמט אן וואס משה רבינו האט צוגעלייגט יום אחד מדעתו, און אזוי שפעטער פון אלע חכמי ישראל. (ועי' בעצ"ח לשבועות אות י"א, ובשערי תורה אות ס"ה).⁵

דער זיידע ז"ל אין ייטב לב (פרשת האזינו) זאגט אז דאס וואס דער אייבערשטער האט געגעבן א כח פאר צדיקים צו דאווענען און מתפלל זיין אויף אידן, איז כדי זיינע ווערטער זאל ווערן אנגענומען, מיט דעם וואס זיי זעהן דאך אז זיי דארפן צוקומען צו די צדיקים, און ער מיינט דאס אריין אין פסוק (דברים ל"א) האזינו השמים ואדברה, אז אויב אין הימל

וועט מען אויסהערן וואס איך בעהט, דעמאלטס ותשמע הארץ אמרי פי, אז די מענטשן אויף די וועלט וועלן צוהערן צו די ווערטער און וועלן פאלגן די חכמי הדור.⁶ לויט דעם קומט אויס, אז משה רבינו האט מוסף געווען יום אחד מדעתו צו ווייזן דעם כח פון די חכמים און צדיקים פון יעדן דור, און דאס ברענגט צו אז מ'זאל פאלגן די צדיקים מקיים זיין די תורה, וועגן דעם קען מען זאגן ו' סיון זמן מתן תורתנו, ווייל דורך דעם טאג איז דא א קיום פאר די תורה אין אלע דורות.

האדמו"ר מפאפא: דער ערנות הבושם אין פרשת יתרו, מיינט דעם פסוק (דברים ה, כד) קרב אתה ושמע וגו' ואת תדבר אלינו וגו', זאגט רש"י התשתם כווד כנקבה, ווייל די אידן וואלטן געדארפט לערנען תורה פונעם אייבערשטן אליין, און אויף דעם האט דער באשעפער געזאגט (שם כה) הימיבו כל אשר דברו, ווען די אידן האבן געזאגט קרב אתה ושמע איז געפעלן פאר'ן אייבערשטן דאס וואס די אידן האבן זיך נישט גרויס געהאלטן נאר זיי האבן געוואוסט זייער מדרגה, און אויף דעם האט דער אייבערשטער געזאגט "הימיבו כל אשר דברו" אויף דעם וואס זיי האבן זיך געהאלטן בענוה, ווייל מ'דארף יעדעס מאל וויסן אין וועלכע מדרגה מ'שטייט.

רבינו: דער קדושת לוי אין פרשת עקב מיינטט אויף די גמרא (ברכות ל"ג) וואס דרש'נט אויפ'ן פסוק (דברים י"ב) ועתה ישראל מה ה' אלוךך שואל מעמך כי אם ליראה, פרעגט די

6

עי בבקר משה פרשת תזריע (ע"ז ע"ש) שמוכיא בשם הייטב לב (פרשת משת) דענין זה נראה בחוש הראות מי שהוא צדק מושל ביראת אלהים ופועל ישעיות בקרב הארץ בתפילתו וקדושה, מוואו על הברית ודבריו נשמעים שהרי רבים צריכים לו, וכי יהיה לום דבר באם אלו לבקש עליהם רחמים, עיי"ש בנעם דברים, ומסיים שם רבינו: "וקיבלת מגידי אמת שנתבון בדברים אלו על ק"ל מרן הדברי חיים מצאנו זי"ע, עיי"ש.

5

עיי' מש"כ מרן רבינו ז"ל בבקר משה (מקדמות) בעי"ז מענין כח הצדיקים להוסיף על מה שכתוב בתורה, כי מיום ששה בסיון אשר הוסיף משה רבינו מדעתו, משם ראה שהקב"ה נתן לנ"ו את תורתו, לדרוש ולהחש וללוסיף בה כפי שכל עיני העדה, ומעשה שפיר אנו אומרים בו זמן מתן תורתנו, היינו שהיום הזה מוכיח שניתנה תורה בידינו וברשותנו לדרוש ולחדש בה כפי שכלנו ודעתנו, עכ"ה ק.

נעמט אין אכט!

מיט \$ 50 שפארט איהר איין די בושה פאר די משפחות אין בני ברק

אז זייערע קינדער זאלן נישט פרעגן פארוואס פעלט פלייש אויף יו"ט?

זונטאג אינעם "אוהל החסד" נעבן ביהמ"ד המפואר 13 הופער סט.

MOISHE TEITELBAUM

GRAND RABBI OF SATHMAR
550 BEDFORD AVENUE
BROOKLYN, N.Y. 11211
(212) 384-0070

משה טייטלבוים

אברכים מאטמאר
ברוקלין, נ. י. 11211

ביומו דפורא תשנ"ב לפ"ק

שלום וכמ"ס לכבוד אנ"ש חיקרים העי"י די בכל אתר ואתר

הגיע אלי קול שונעת אהינו חיקרים דיירי ארעא קדישא מנהלי מוסדותינו חקי יטוב לב דרבינו באה"ק שטבע החוקתם ירד מאד מאד מכלתי יכולת ההנהלה באר"יב לשלוח קעת התמיכה החדשה כנהוג זה עשרות בשנים, ובראותם כי העדר שילוח החלוקה הוזר ונשנה חודש אחר חודש נוכחי לדעת כי סבנת התמוטטות חיי מרחפת על כל המוסדות כולם, כי בלי הקצרה וסיוע מתושבי חו"ל אי"א לחזוק מעמד אפילו לזמן קצר מאד.

לכן אמרתי לא עת לחשות ורחוב מוטל עלינו להחליץ חושים ולהתאזר בכח ובהתעוררות קדושה, בזמן שטבצרי התורה האדירים בפלטרין של מלך נמצאים בסכנה עצומה אשר לא ידעו מאן התייחסותם לפני קרוב ליובל שנה, והזמן גורם כי מועד זה המצות משמשש ובא זמאין יבא עידם להמציא הסכומים העצומים למאות הנפשות ממשפחות המלמדים וראשי הישיבות.

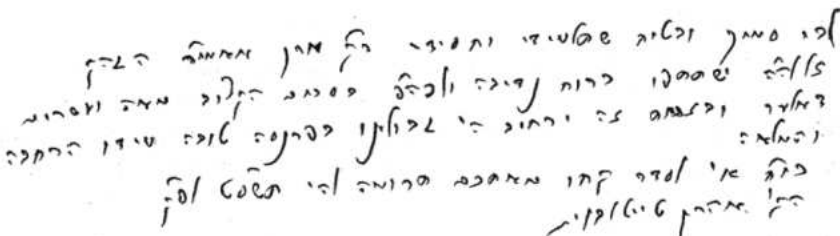
על כן ההכרח לא ינוגה, והנני מגלה דעתי לאנ"ש די בכל אתר ואתר שההחלטה מוטלת עלינו כי אין להם אל מי לפנות, ובא"י מחוייב לדאוג בעדם כמו עבור אנשי ביתו, לכן חובבא רמאי על כל אחד לגדב סכומים גדולים למען החזקת המוסדות, ועל כל פנים לא יפחתו מן הסכום הקצוב של מאה דאל"ר ובכ"ל בתי מדרשינו בכל מקום ומקום יערכו בשחיק פ"צ הבע"ל"ט מנכית מיוחדת למען הצלת המוסדות.

ובמקדמי בזה הגה העת מוכשר לעורר תשומת הלב כי המוסדות הללו חסן המה השומרים על נחלת ישראל שלא תכבה ועליהם מסר נפשו כבוד קדושת דודי רבינו הגה"ק זי"ע בראותו בזה הצלת הכלל ישראל באה"ק שלא יפלו ברשת המינים, ואנן מה נענה אבתריה ומה מאד מוטל עלינו להחזיקם ביתר ישאת ויתר עז בכל עת מצא כדי להעמיד קרן ובסיס שלא יצטרכו חיו לסגור שערי המוסדות מחמת חמת המצוק.

והימים האלה נזכרים ונעשים ובזכות החזקת התורה ולומדי התורה תקוותנו חזקה כי הבוכ"ע גזות להם לכל בשר ירחם על עמו להשפיע טובות מרובות והשפעות טובות עד בלי די מתוך הרחבת הדעת ומתוך עושר וכבוד וכל טוב סלה העושים והמעשים יתברכו בכל מילי דמיטב ויוסף חי להם אלף פעמים כאשר דבר להם.

מצוה לשמוע דברי חכמים
קריאת הקודש מאת כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
לקיים דברי מרן אביו רביה"ק בעל ברך משה זי"ע

לבי סמוך ומטוב שתלמידי וחסידיו כ"ק מרן אאמו"ר הגה"ק ולח"ה"ה ישתתפו ברוח נדיבה ולכח"פ בסכום הקצוב מאה ועשרים דאל"ר ובזכות זה ירחיב חי גבולינו בפרנסה טובה מידו הרחבה והמלאה

כח"ח אי לסדר קחו מאתכם תרומה להי תשס"ט לפ"ק

ח"י"ק

גמרא אטו יראה מילתא זוטרתא היא, ענטפערט די גמרא אין לגבי משה יראה מילתא זוטרתא היא, פארוואס טאקע איז געווען ביי משה רבינו יראה א מילתא זוטרתא, נאר ס'שטייט (שמות א, כא) והיה כי יראו המילדות את האלוקים ויעש להם בתים, אז ווייל זיי האבן געהאט יראת שמים האבן זיי זוכה געווען אז ס'זאל ארויס קומען פון זיי משה רבינו, אזוי ווי רש"י מיינט (שם ד"ה ויעש להם בתים) בתי סוטה און בתי לוי, קומט דאך אויס אז ווייל די מיילדות האבן געהאט יראה האבן זיי געהאט א קינד משה רבינו, און וויבאלד משה רבינו איז געווען א ענו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה (במדבר יב, ג), האט משה געטראכט ביי זיך אויב אזא שפל איז געבוירן געווארן בשכר יראה, זעהט מען דאך אז יראה איז א מילתא זוטרתא, ווייל אויף דעם באקומט מען אויך נאר שכר א מילתא זוטרתא, דאס איז די כוונה אין לגבי משה, אז ביי משה אליין האט אויסגעקוקט יראה פאר א מילתא זוטרתא. (ויק פ' סח החם ספר ז"ל מובא בס' לקוטי חבר בן חיים)

הארמו"ר מפאפא: מ'זאגט נאך אז מ'האט געפרעגט פאר'ן קאצקער רבי'ן, ווי אזוי ווייסט ער צו ענטפערן פאר אידן במילי דעלמא, ער איז דאך געווען אויסגעטוהן פון די וועלט, האט ער געענטפערט, מ'נעמט א מענטש און מ'לייגט איהם ארויף גאנץ הייער קען ער אראפ קוקן אונטן...

די זעלבע זאך זאגט מען אויף משה רבינו, ווי אזוי קען זיין אז ער האט זיך געהאלטן אזוי קליין, ער האט דאך געוואוסט זיינע מדרגות, נאר ער האט געהאלטן ביי זיך אז ער איז אזוי ווי א מענטש וואס ער איז קליין און מ'האט איהם ארויפגעלייגט הויער ווערט ער הויער.

רבינו: דער זיידע ז"ל אין עצי חיים (ח"ב פ' כי תשא) זאגט אויף דעם מאמר הו"ל אטו יראה מילתא זוטרתא היא, און לגבי משה יראה מילתא זוטרתא היא, לכאורה איז שווער

אז אפילו ביי משה איז טאקע געווען יראה א מילתא זוטרתא, אבער ביי אלע אידן איז דאך יראה יא א שווערע זאך, נאר ס'שטייט אין בני יששכר (סיון מאמר ח' ס' י"ד) אז דער שכר פון קימה והידור איז יראת שמים, אזוי ווי ס'שטייט (ויקרא יט, לב) מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלוקיך, און דער מדרש זאגט דארט אזוי (מדרש תנחומא פ' בהעלותך פ"א), און ס'שטייט דאך ביי משה רבינו (שמות לג, ח) והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם, און אז יעדער איינער האט מקיים געווען קימה און הידור פאר משה רבינו האט מען דאך זוכה געווען צו יראה, דאס איז די כוונה אין לגבי משה, אז ווען מ'איז געווען נעבן משה רבינו און מ'האט זיך אויפגעשטעלט פאר איהם, איז יראת שמים געווען א מילתא זוטרתא.

וכיבדו רבינו לברך על הפירות

רבינו: מ'זאגט נאך פון רבי ר' מענדעלע (הרח"ק מריטנב זי"ע) אויפן פסוק דיוואך (שמות מ, טו) ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא, אז יעדער איד נאכ'ן עסן דעם מן איז ער נתעלה געווארן פון איין טאג צום צווייטן אז מ'האט איהם נישט דערקענט, וועגן דעם ויאמרו איש אל אחיו מן הוא, מ'האט געפרעגט ווער איז דאס.

כ'חאב אמאל געמיינט שט מיש דעם וואס דער פסוק זאגט (שמות יב, כו) והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם, ווייל די גמרא זאגט (קידושין לה.) עוגות שהוציאו ממצרים מעמו בהם טעם מן, איז ווען מ'האט פון זיי געגעסן איז מען נתעלה געווארן, מ'איז געווארן א אנדערער מענטש, וועגן דעם דער זוהן קען דאך דעם טאטן פון פאריגע וואך און פון א יאהר צוריק, און ער ווייסט אז זיין פאטער איז נישט געווען אזא געהויבענער איד, און יעצט ווען ער האט געגעסן פון די מצות אין מצרים איז ער געווארן א אנדערער מענטש, קוקט אן דער זוהן זיין פאטער ביים סדר נאכט ווי אזוי זיין פאטער

נעמט אין אכט!

מיט \$ 36 שפארט איהר איין די בושא פאר די משפחות אין בני ברק
אז זייערע קינדער זאלן נישט פרעגן פארוואס שפארט מען זיך אויף די וויין אינעם ליל הסדר?

זונטאג אינעם "אוהל החסד" נעבן ביהמ"ד המפואר 13 הופער סט.

פלאמט, און ער דערקענט איהם נישט, זאגט ער מה העבודה הזאת לכם, וואס איז געשעהן מיט זיין פאטער יעצט ביים סדר נאכט, אזוי ווי דער רבי ר' מענדעלע זאגט אז ביי דעם מן האט איינער נישט דערקענט דעם צווייטן.⁷ כ'האב געהערט א מעשה אז א איד איז געקומען צום ייטב לב, האט איהם דער ייטב לב געפרעגט ווער ביזסטו, זאגט ער דער רבי קען מיך נישט, און ער האט געזאגט פאר'ן ייטב לב ווער ער איז, זאגט אידס דער ייטב לב, אה, דו ביסט דאס, דו זעהסט דאך אויס אזוי ווי פאר צוואנציג יאר צוריק, ווען דער הומנער רב קומט - דער ערונגת הבושם איז דאך געווען רב אין הומנא - דערקען איך איהם נישט, ווייל פון איינמאל ביזן צווייטן מאל איז ער שוין געשטיגן, דיר דערקען איך אבער יא, דו זעהסט אויס אזוי ווי אמאל.

האדמו"ר מפאפא: דער ערונגת הבושם איז קודם געווען א סוחר אין משארנא, ער איז געווארן א יתום בי דיזיבעצן יאר, און ער האט געפירט דאס געשעפט פון די משפחה, און דארט האט ער שוין געלערנט מיט תלמידים.

שפעטער ווען דער ערונגת הבושם האט אנגענומען דאס ערשטע רבנות האט ער געהאט השק צו ווערן א מזכיר אין די קאנצעליי האט ער געבעטן פאר'ן ייטב לב ער זאל איהם צו העלפן צו דעם, האט איהם דער ייטב לב געזאגט אז ער האלט אז ער דארף זיין א רב.

רבינו: מ'זאגט אז דער ערונגת הבושם איז נתקרב געווארן צו חסידות, ווייל ער האט געזעהן דעם ספר ייטב לב. ער

האט דאס געזעהן ביי עמיצן, ער האט מעיין געווען דעריין און עס איז אים זייער געפאלן, ער האט נישט געוואוסט ווער עס איז דער מחבר. האט ער זיך נאכגעפרעגט, און ער איז געקומען צו פארן קיין סיגעט.

ס'איז דא צו איהם א תשובה אין אבני צדק (יוד סי ק"א)⁸ אויך אין ייטב פנים סף דעם צווייטן חלק (דף רכו) איז דא א תשובה וואו דער זיידע פארענטפערט איהם פארשידענע זאכן וואס ער האט געפרעגט אויפן ספר ישמח משה.⁹

דער ערונגת הבושם נאכ'ן זיין רב אין הומנא, איז ער געווען רב אין קליינווארדיין, ס'איז דא א אינטערסאנטער סיפור ווי אזוי ער איז געווארן רב אין קליינווארדיין, דער ערונגת הבושם האט געדארפט אמאל ערגעץ פאהרן מיט די באהן זייער פריה, האט ער געדאוונט אינדערהיים פאר ווען ער איז ארויס געפאהרן, אבער ער האט נישט קיין צייט צו לייגן רבינו תס'ם תפלין ווייל ער האט זיך געיאגט צו די באהן, האט ער מיטגענומען מיט זיך רבינו תם תפלין ווי צו לייגן אויף די באהן.

שפעטער איז ארויף געקומען א איד א עושר, דער ערונגת הבושם האט איהם געגעבן שלום, און דער איד האט זיך פארגעשטעלט פאר איהם אז ער איז דער ראש הקהל אין קליינווארדיין, און ער פרעגט דעם ערונגת הבושם ווער ער איז, זאגט ער איהם אז ער איז דער הומנער רב - דער

8 בשו"ת אבני צדק (ש) כותב לו מרן הייטב לב תשובה מאהבת ומתחיל בזה"ל: ישאו הרים שלום וסביבה לכבוד אהובי ידידי הרב המאה"ג הריף ובקי מגיד מו"ה משה גרינוואלד ג"ל ממשארנא ומצו"פ לק"ק הומנא יצ"ו. נעומות ימינו היגענו וממשי' אפריון אשר שם עינו ולם בספר ייטב לב לדקדק אחריי עד מקום שיח מגעת... דפח"ה היטב אשר דיבר שזה דבר מושכל ונכון ומקובל וס' וישר כחו וחילו לאורייתא בקדמיותא ובתרייתא, עיי"ש.

9 וז"ל בייטב פנים שם: נשאלתי מאת הרב המאה"ג וכו' מו"ה משה גרינוואלד אבדק"ק הומנא, על מ"ש מו"ה"ה בספר ישמח משה וכו'.

7 ער בייטב פנים לפסח (פאנור דבר הנה את א) שביאר בזה מאמריו בהגדה "מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות", ששאלין מה נשתנה האדם בלילה הזה כי אינו כתמול שלשם אלא במהדיה ויתר גבוה, עיי"ש.

ומרן רבינו שליט"א ביאר בזה (פסח תשס"ו: לפ"ק) בטעם הדבר שנקרא אכילת מצה בשם "אפיקומן" שהוא "אפיק-מן", שאכילת מצה הא בבחי' מן, שהאדם משתנה למעלותא על ידי אכילתם.

זונטאג אינעם "אוהל החסד" נעבן ביהמ"ד המפואר 13 הופער סט.

אין לויף פון יעדע שעה ביי די "מסיבת כל היום"

וועט פארקומען א גורל אויף א "באקס מצות"
פאר די אלע וואס האבן זיך באשטייערט מיט \$ 20 און העכער

דער ערונגת הכושם האט געזאגט פאר די ראשי הקהילה פון קראקא - אז רבי שמעון סופר דער קראקא'ער רב פלעגט זיך מתאונן צו זיין, קוקט'ס אן דעם סיגוט'ער רב (מחן הייב לב ז"ל) האט זיך געצויגן פון גאליציע קיין אונגארין, האט ער א ישיבה און ער לאזט איבער שיינע ספרים, איך האב מיך געצויגן פון אונגארין קיין גאליציע, און איך האב נישט קיין ישיבה און נישט קיין ספרים מיין זיידע דער ויגד יעקב ז"ל האט געהאט אין אידעם פון גאליציע וואס האט געוואוינט אין קראקא, אמאל איז ער איהם געפארן באזוכן, און ווען ער האט געדארפט איבער שטיין א באן האט ער שפאצירט מיט א משמש, איז צוגעקומען צום זיידן א גאליצ'אנער איד און איהם געגעבן שלום, און ער האט איהם געפרעגט פון וואו קומט א איד און וואס טוט ער דארטן? האט איהם מיין זיידע געענטפערט, אז ער קומט פון אונגארין און ער איז א מלמד, און דער איד איז געגאנגען ווייטער זיין וועג, האט דער משמש געהערט ווי דער איד רופט זיך אן: "זעהן טאקע אויס די אונגאר'ישע מלמדים אזוי ווי בנן של קדושים?".

ונפרד רבינו ממנו לשלום

ערונגת הכושם האט ווייניג גערעדט, און ער האט במילא נישט געהאט וואס צו רעדן מיט א אשכנז'ישן איד - האט ער איהם געזאגט, אנטשולדיגט, איך וויל יעצט דאווענען, - יענער האט דאך נישט געוואוסט וואס מיינט רבינו תם תפילין, דאווענען האט ער פארשטאנען וואס ס'מיינט - האט דער ערונגת הכושם ארויסגענומען רבינו תם תפילין, און האט זיי אנגעטוהן, און ער איז געצויגן אזוי מיט די תפילין צען מינוט, און ער האט זיי אויסגעטוהן, דער ראש הקהל קוקט צו ווי אזוי ביז אפאר מינוט האט שוין דער ערונגת הכושם אויסגעטוהן די תפילין, טראכט ער ביי זיך, אזא רב - וואס דאווענט אין צען מינוט - דארף איך טאקע האבן... און ער האט איהם טאקע געברענגט קיין קליינווארדיין צו זיין דארטן רב.

דעם ערונגת הכושם האט מען אויפגענומען אויף רב אין קראקא, ער האט שוין אפילו באקומען א קאנסום פון זיך און ער האט נישט געוואלט גיין דארטן ווערן רב **האדמו"ר מפאפא:** ער האט פארשטאנען אז ער וועט נישט קענען פירן דארט א ישיבה מיט תלמידים, וועגן דעם האט ער נישט אנגענומען דאס רבנות.

טייערע אידן תושבי וויליאמסבורג יע"א

קומט אין די מאסן זיך צו באטייליגן אינעם

"מסיבת כל היום"

וואס וועט פארקומען

דעם קומענדיגן זונטאג פרשת ויקרא הבעל"ט

פון 7:00 אינדערפרי, ביז 1:00 מיטאג - און פון 6:00 נאכמיטאג ביז 12:00 בחצות הלילה

אינעם שאטער "אוהל החסד" וואס איז ספעציעל אויף געשטעלט לטובת קמחא דפסחא ד'סאטמאר ב"ב

נעבן ביהמ"ד המפואר דקהל יטב לב 13 הופער סט.

קדו ענין עשייתו "ברך משה" רחמינו סאטמאר

ע"ש כ"ק רבינו הקדוש ט מרן משה בן הגה"ק רבי חיים צבי זיעוועכי"א

קרית יואל - בני ברק

המטרה: להמציא הלוואות גדולות בתשלומים נוחים ביותר לאנ"ש שהגיע זמן כלולות בניהם בשעתו"מ

"חסדי שלמה זלמן"

ע"ש ר' שלמה זלמן ז"ל
בן ר' מרדכי וורצבערער ז"ל
נפ"ע ח' כסלו תשנ"ב
☆☆☆

"חסדי ישראל יעקב"

ע"ש ר'
ישראל יעקב אייזנבערער ז"ל
נפ"ע פ"ו אייר תשנ"ו
ואסור' נתן נטע ב"ר מנחם
פעטל ז"ל ב"ר סיון תשנ"ה
ואסור' מרת דביה ע"ה
ב"ר יעקב ישראל הלוי ז"ל
נפ"ע כ"ט תמוז תשנ"ו
☆☆☆

"חסדי שמואל וחנה"

ע"ש
ר' שמואל זאב לעווין ז"ל
ב"ר יעקב דוב ז"ל
נפ"ע ג' תשרי תשנ"ח
ונת' מרת חנה ע"ה
ב"ר חיים משה ז"ל
נפ"ע י"ב חשוון תשנ"ו
☆☆☆

"אנשי חיים"

ע"ש
ר' אביגדור פרידמאן ז"ל
ב"ר נחמן ז"ל
נפ"ע ו' שבט תשנ"ג
ונת' מרת חנה לאה ע"ה
ב"ר יעקב פיענקל מ"ח ז"ל
נפ"ע ב' אלול תשנ"ג
☆☆☆

"צבי אברהם"

ע"ש ר'
צבי אלימלך געלכמאן ז"ל
ב"ר אברהם ז"ל
נפ"ע ד' אלול תשנ"ב
ונת' מרת בריינדל ע"ה
בת ר' מרדכי מנחם ז"ל
נפ"ע כ"ה תמוז תשנ"ט
☆☆☆

"אפרון נמני"

ע"ש ר' שמעון דאקאלי ז"ל
בן' שניאור זלמן ז"ל
נפ"ע ו' מנחם אב תשנ"ח
☆☆☆

"זכרון חיים צבי"

ע"ש ר' חיים צבי שווארץ ז"ל
ב"ר חוקי אהרן מנחם ז"ל
נפ"ע י"ג סיון תשנ"ה
☆☆☆

"ממכון שבתו"

השנייה

"ברכת מוהל טוב"

הננו משגרים ברכת מו"ט חמה ולבבית לאנשי החשובים כל אחד בשמו יבורך

הרב ר' אברהם ישעי' ווייס שליט"א, ר"מ בישיבה"ק

ולאביו הרה"ח ר' משה חיים ווייס שליט"א, מנהל המוסדות

ולחותנו הרה"ח ר' יוסף יושע גרין שליט"א, חבר הנהלת המוסדות

להולדת בתו, נכדתם - קידושא רבא בבית מדרשינו בזכרון מאיר

הר"ר יהודה ארי' היימליך חי'ו

ולאביו הרה"ח ר' ישראל יצחק היימליך שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' משה שווארץ שליט"א

ולוקינו הרה"ח ר' ישראל יעקב שפילמאן שליט"א

ולחז"ו הרה"ח ר' פנחס זעליג הערשקאוויטש שליט"א

להולדת בתו, נכדתם - קידושא רבא בבית מדרשינו בזכרון מאיר

הר"ר יצחק יודא שטיינבערג חי'ו

ולאביו הרה"ח ר' אברהם זאב שטיינבערג שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' ישראל ענעל שליט"א

להולדת בתו, נכדתם - קידושא רבא בבית מדרשינו בזכרון מאיר

הר"ר אליהו אלימלך היילברון חי'ו

ולאביו הרה"ח ר' יעקב מיכאל היילברון שליט"א

ולוקינו הרה"ח ר' חיים היילברון שליט"א

להולדת בנו, נכדו - השלום זכר בבית מדרשינו בשיכון

"נפש חיה"

ע"ש הנחת הדקת
פרת ר' מייזליש ע"ה
בת סיון רמנו משה ז"ע
נפ"ע ח' שבט תשנ"ג
☆☆☆

"חסדי מנחם משה"

ע"ש
ר' מנחם משה גאנץ
ז"ל
ב"ר דוב ז"ל
נפ"ע י"ג מנחם אב תשנ"ב
☆☆☆

"תהלה לדוד"

ע"ש ר' משה דוד
טעלער ז"ל
ב"ר יחזקאל משה ז"ל
נפ"ע י"א תשרי תשנ"ח
☆☆☆

"אבן ישראל"

ע"ש ר' אברהם נתן
בערנאט ז"ל
ב"ר ישראל ז"ל
נפ"ע פ"ו חשוון תשנ"ו
☆☆☆

"ציון לפנש חיה"

ע"ש ר' בן ציון בעט
ז"ל ב"ר ישראל צבי ז"ל
נפ"ע פ"ו שבט תשנ"ג
ונתנו מרת חיה ע"ה
ב"ר יהושע ז"ל
נפ"ע י"א סיון תשנ"ה
☆☆☆

"חסדי בא"ר"

ע"ש ר' אלכסנדר
בעט ז"ל ב"ר עזרא ז"ל
נפ"ע כ"ג ניסן תשנ"ו
ונתנו מרת רייזל ע"ה
ב"ר אפרם ז"ל שטערן
נפ"ע ח' כסלו תשנ"א
☆☆☆

"משא"ת חיים"

ע"ש ר' חיים גרין ז"ל
ב"ר מרדכי מנחם ז"ל
נפ"ע כ"א אדר א' תשנ"ח
ונתנו מרת אלטע
שינדל ע"ה
ב"ר משה אליהו ז"ל
נפ"ע י"ב ניסן תשנ"ג

מאסן תושבי וויליאמסבורג וועלן קומענדיגן זונטאג שטראמן צום "מסיבת בל היום" לטובת קמחא דפסחא ד'סאטמאר ב"ב

"אוהל החסד" אויפגעשטעלט פארנט פון בית המדרש המפואר דקהל יטב לב 13 הופפער סט.

יערליכע "ערב פסח מלוה דמלכא" אין קרית יואל וועט פארקומען קומענדיגן מוצש"ק ויקרא

ניו יארק - תלמידי וחסדי סאטמאר אין ניו יארק גרייטן זיך אין די איצטיגע טעג מיט גרויס שפאנונג צו די גרויסע געלט אקציעס וועלכע ווערן אפגעראכטן לטובת די באקאנטע און בארימטע מפעל "קמחא דפסחא ידי חסד" שע"י קהל יטב דסאטמאר - בני ברק, וועלכע טיילן אויס די צורכי וד הפסח פאר הונדערטער אחים לדעה נוט - באדערפיגע משפחות אינערהאלב די סאטמארער קהילה המעטירה אין בני ברק.

די גרויסארטיגע אקציעס ווערן אפגעראכטן באזונדער אין וויליאמסבורג קומענדיגן זונטאג אינעם ספעציעל אויפגעשטעלטן "אוהל החסד" פארנט פונעם ביהמ"ד המפואר 13 הופפער. און באזונדער אין קרית יואל קומענדיגן מוצש"ק אין ביהמ"ד עטרת זקבם פארעסט רד., עס איז ערווארטעט די באטייליגונג פונעם ברייטן ציבור וועלכע וועלן ארויסווייזן ברידערליכע און מאראלשע שטיצע בנן ובממן פאר די הונדערטער געטרייע ברידער חסידים וידידים אין בני ברק וועלכע פלאגן זיך צו צואמשטעלן דעם יו"ט פסח אין זייערע געבעטשע שטובער.

אין שיכון קרית יואל בני ברק זענען פארהאן פיהל משפחות בוכי לידם בליעה"ר, וואס האבן ליידער נישט דאס מיטמאלסטע מיט וואס צוצוגיין צום יום טוב און זיך צו ספראווען מיט די גרויסע אויסטערלישע הוצאות החג, דעריבער האבן די עסקני הקהילה אין ב"ב אויפגעשטעלט אט די חשובע מפעל "קמחא דפסחא ידי חסד" און זיך אונטערגענומען צו פארפלעגן פאר די אנגעוועזענע משפחות די צרכי החג, און צוצושטעלן אלע געברויכן בדרך כבוד, אויף א ספעציעל באשיידענעם וועג אן קיין פירסום און מראת עין.

עס איז איבעריג צו שלדערן די לעכטיגקייט און פרייד וועלכע עס שפראצט אריין אין די שטובער פון די משפחות ווען אויפשטייעדיג איינע פון די פרי-מארגנס אין

די טעג פון ערבי פסחים טרעפן זיי פאר זייער טיהר א פארמאכטן פעקל אנגעפיהלט מיט אלע נויטיגע מאכלי החג ווי אויל, וויין, פירות און ירקות, און פלייש א.א.וו. אויף א שיינעם מסודרדיגן אופן, די שמחת וועג יו"ט איז דאך עד אין לשער, די פעקל מיט די צרכי החג נעמט פון זיי אראפ א שווער פעקל פון די עול הוצאותיו"ט.

היי יאהר איז ספעציעל וויכטיג די שטיצע, ווען ווי באקאנט איז די עקאזמישע מצב אין א"י געפאלן מטה מטה ה", אידן פלאגן זיך זייער שווער אויפן ביסן פון מויל, ווען פון די צווייטע זייט וואקסן די פרייזן אין די געשעפטן, און דער יקרות היי-אר איז אויסטערליש גרויס, אזוי אז אסאך אידישע שטובער האבן קוים אויף לחם לאכול.

כמה מעלות טובות פארמאגט די דאזיגע מפעל קמחא דפסחא ידי חסד פיהל מעד אויסגעצייכנט און אויסגעהאלטן פון מערערע מפעלי קמחא דפסחא, צום ערשט מיטן אופן החלוקה וואס ווערט געטון מתן בסוד באגלייט מיט א שטעננע קפידה אז עס זאל ח"ו נישט צוקומען דאס מינדעסטע ברשה פאר'ן מקבל, די פעקלעך ווערן אראפ געשטעלט ביי די טיהרן פון די משפחות נצרכות באישון ליל, און צווייטנס איז אויך די שטרענגע כמות החלוקה וואס ווערט אויסגערעכנט בכבוד ראש דודך די געטרייע עסקנים אז יעדער זאל קומען די מסורו אשר יחסר לו לויט די צאל פון די נפשות, און עס ווערט שטארק אפגעהיטן ס'זאל געטיילט ווערן נאר צרכי החג וואס פעלט זיך אויס באמת אין יעדן אידישן שטובאויף פסח.

מיט א ספעציעלער ברוו ווענדן זיך די חשוב'ע עסקנים פון ב"ב - וועלכע פיהרן אן מיטן ארגאניזירן און אויסטיילן די פעקלעך פון מפעל קמחא דפסחא - מיט א הארצייסנדע רוף צו אחינו בנ"י נדיבי עם רחמנים בני חמנים, מ'זאל זיי זאלן קומען צו הילף צו דעקן די אומגעהוירע שווערע הוצאות וואס דאס קאסט אפ, און גלייכצייטיג

זיך איינקויפן א חלק אין די שמחת יו"ט ביי די הונדערטער היימישע שטובער אין שיכון קרית יואל ב"ב.

ספעציעל שלוח מצוה עסקנים נמציים פון בני ברק יצ"ו זענען ארויסגעקומען קיין ניו-יארק צו אנווארעמען די הערצער פון אחינו בנ"י נדיבי לבב זיי זאלן זיך משתדל זיין למעלה מכלתם ארויסצוהעלפן מיט ברייטהארציגע שטיצע די היימישע משפחות אין ב"ב וועלכע מוטשען זיך אויף זייערע לחם לאכול ובגד ללבוש.

ווי געמאלדן וועט אין וויליאמסבורג אפגעראכטן ווערן א גרויסארטיגע מסיבת כל היום אין לויף פונעם גאנצן זונטאג מן הבוקר ועד הערב אינעם ספעציעל אויפגעבויעט "אוהל החסד" וואו די ריון ציבור רחמנים בני רחמנים וועלן שטראמען פון אלע עקן פון שטאט אנטהיל צועמען אין די פעקלעך עסן אויף פסח פאר די אחים לדעה עניי אר"י.

אין קרית יואל וועט די באקאנטע יערליכע ערב פסח מסיבה אפגעראכטן ווערן קומענדיגן מוצש"ק ויקרא אין ביהמ"ד עטרת זקנים וואו ס'איז ערווארטעט די באטייליגונג פון א ריון ציבור ידידים וחסידים וועלכע וועלן קומען שטיצן אויף יו"ט זייערע היימישע און נאנטע ברידער אין ב"ב.

תושבי ניו-יארק זענען דאך באקאנט מיט זייערע ברייט-הארציגקייט פאר יעדן דבר שבקדושה, איז צו האפן אז על אכול'כ ווען דא רעדט זיך פון אייגענע געטרייע און היימישע ברידער אין א"י - וועלכע מוטשען זיך אויף די טאג טעגליכע לעבן און ווער רעדט נאך אויף אזא חג הפסח הבעל'ט - וועלן זיי זיכער זיך אנגארטלען און ארויסווייזן ברידערשאפט און געטריישאפט דורכן זיך באשטייערן ביד רחבה ורוח נדיבה און דעמיט ארויסהעלפן די היימישע משפחות אין ב"ב צו אפריכטן דעם יו"ט פסח כראוי ובכחן מיט אלע צורכי החג מתוך משתדל רחבת הדעת און שמחת יום טוב.

- שא ידכם קודש -

מה נשתנה ?

וואס איז דער "קמחא דפסחא יד
חסד" אנדערש דאס יאר פון אלע
אנדערע יארן ?

- די נידעריגע מצב הכלכלה
אין א"י...
- דאס וואוקס פון די נצרכים
ליידער וועלכע דארפן
באקומען דורך אונזערע
קמחא דפסחא...

חסידי סאטמאר

צו וועמען זאלן מיר זיך ווענדן אויב נישט צו איין?!

געדענקט!!!

מיטן סכום פון \$ 180

האט איר די זכיה צו מחיה זיין א משפחה אויף יו"ט פסח

מה נשתנה
הלילה הזה
מכל הלילות